Dosarul nr.2-5165/2025
2-25037313-12-2-20032025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24.04.2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Instanța de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holevițcaia,
Grefier Ana Maria Onica,

examinând în ședința de judecată publică cauza civilă intentată la acțiunea reclamantei Comisia Națională a Pieței Financiare împotriva pârâtei OCN"Credit Auto"SRL, intervenient accesoriu Ana Cucer privind constatarea nulității clauzelor contractuale,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantă – Comisia Națională a Pieței Financiare(în continuare, CNPF), la 18.03.2025, a depus cerere de chemare în judecată împotriva potriva pârâtei OCN"Credit Auto"SRL, solicitând:

- constatarea nulității următoarelor clauze abuzive din Contractul de credit cu dobândă nr.***** din data de *****, încheiat între OCN"Credit Auto"SRL și dna Ana Cucer;

- pct.1.11, potrivit căruia, „Debitorul nu va contracta alte credite și/sau împrumuturi de la persoanele fizice și/sau juridice fără acordul prealabil scris al Creditorului";

- pct.1.12 conform căruia, „Debitorul nu va înstrăina bunurile din proprietatea sa fără informarea prealabilă a Creditorului";

- pct.4.4 potrivit căruia, „Mărimea dobânzii, stabilită în pct. 1.7 din prezentul Contract, poate fi modificată de către Creditor în funcție de rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, rata inflației, evoluția pieței financiar bancare și nebancare. Debitorul va fi notificat în scris despre modificare cel puțin 10 (zece) zile calendaristice înainte de modificare"';

- pct.4.5 din Contract care prevede că, „Debitorul este obligat în cadrul termenului indicat mai sus, să semneze cu Creditorul un acord adițional în acest sens, cu punerea în aplicare a noii dobânzi din data indicată în acordul adițional. In cazul în care Debitorul nu este de acord cu noua dobândă, acesta, până la expirarea termenului specificat mai sus, va restitui întregul sold al creditului și va achita dobânda calculată până la data restituirii și alte plăți datorate. In cazul în care la expirarea termenului specificat mai sus, Debitorul nu a restituit plățile datorate conform prezentului Contract și nici nu a semnat acordul adițional privind modificarea dobânzii, Creditorul, fără a fi prejudiciate alte drepturi ale acestuia conform, legii, declară rezoluțiunea prezentului Contract";

- pct.6.3 care prevede că, "Plata de către Debitor a penalității nu lipsește Creditorul de dreptul de a cere de la Debitor repararea prejudiciilor: atât a prejudiciului efectiv, cât și a venitului ratat, în legătură cu încălcarea de către acesta a condițiilor contractuale";

- pct.8.1 lit.g) din Contract, prin care debitorul este obligat ”fără acordul Creditorului [...] să nu-și înstrăineze bunurile sale cu valoare mai mare de 30% din soldul creditului;

- pct.11.2, „În cazul în care, Debitorul, după semnarea prezentului Contract, nu va ridica Creditul solicitat, creditorul este în drept la rezoluțiunea prezentului Contract fără a fi obligat să restituie Debitorului comisionul unic de acordare achitat de către debitor prin semnarea prezentului Contract”;

- Constatarea nulității următoarelor clauze ilegale din Contractul de credit cu dobândă nr.***** din data de *****, încheiat între OCN”Credit Auto”SRL și dna Ana Cucer:

- pct.1.6 și 3.4. ce prevede că „Comision pentru eliberarea creditului în mărime de 2% din valoarea totală a creditului și achitat de către Debitor la data acordării creditului din surse proprii sau este reținut de Creditor din suma creditului indicat în pct.1.1, fapt pentru care Debitorul își exprimă acordul. Comisionul pentru eliberarea creditului este nerambursabil” și, respectiv, „Creditorul va elibera creditul după plata de către Debitor a comisionului unic nerambursabil indicat la pct.1.6 din prezentul Contract și după constituirea garanțiilor prevăzute în pct. 1.9 al prezentului Contract”;

- pct.5.1 din Contract „5.1 În cazul renegocierii/prelungirii creditului, Debitorul va achita Creditorului, la data renegocierii/prelungirii, un comision în mărime de 100 Euro din valoarea creditului, la data renegocierii/prelungirii”;

- 7.5 din Contract, ”În cazul efectuării plăților anticipate, fără închiderea totală a Creditului, Debitorul va achita un comision ce constituie două dobânzi avans, conform Anexei nr.1 la prezentul Contract”;

- Obligarea OCN”Credit Auto”SRL de a exclude clauzele, prevăzute la pct.2-3 din cererea de chemare în judecată, din contractele cu același obiect încheiate cu alți consumatori, precum și stabilirea interdicției de a include clauzele respective, în alte contracte care urmează a fi încheiate cu consumatorii;

- Obligarea organizațiilor de creditare nebancară să excludă din contractele existente, clauze care comportă același sens ca și clauzele, prevăzute la pct.2-3 din cererea de chemare în judecată, precum și să nu le utilizeze în alte contracte care urmează a fi încheiate cu consumatorii;

- Dispunerea încasării în beneficiul CNPF din contul pârâtului a taxei de timbru achitată în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și a Legii taxei de stat nr.213 din 31.07.2023.

În argumentarea acțiunii depuse reclamanta a invocat că, în data de 29.04.2024, în cadrul CNPF, a fost înregistrată (cu nr.3194) petiția depusă de dna Iulia Roșca, reprezentanta dnei Ana Cucer, prin care a fost solicitată intervenția CNPF cu referire la raportul juridic menționat infra.

În temeiul art.22 din Codul administrativ, Legii nr.105/2003 privind protecția consumatorilor (Legea nr.105/2003) și Legii nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori (Legea nr.202/2013), întru elucidarea chestiunilor abordate în petiție, prin scrisoarea nr.05-5/1517 din data de 30.04.2024, CNPF a solicitat creditorului prezentarea documentelor și a explicațiilor aferente contractului.

Consecvent, în data de 06.06.2024, creditorul a remis în adresa CNPF documentele solicitate (înregistrate cu nr.4407), iar în data de 18.07.2024, prin scrisoarea înregistrată la CNPF cu nr.5605, creditorul a prezentat explicațiile și documentele solicitate, cu expunerea aferentă plăților încasate de la debitor.

Urmare a analizei clauzelor contractului respectiv și informațiilor prezentate de către creditor și debitor, prin prisma cerințelor prevăzute de Legea nr.202/2013 și de Codul civil,

procedura administrativă a fost finalizată prin adoptarea, de către CNPF, a Hotărârii nr.35/5 din 23.07.2024 cu privire la petiția înregistrată la Comisia Națională a Pieței Financiare cu nr.3194 în data de 29.04.2024, în raport cu OCN"Credit Auto"SRL (Hotărârea nr.35/5/2024, copia se anexează).

Potrivit pct.1 din Hotărârea nr.35/5/2024, CNPF a constatat „încălcarea de către OCN"Credit Auto"SRL a art.5 alin.(2) lit.c), alin.(3) lit.f) și lit.i), art.12 alin.(1) lit.c), art.13 și art.20 alin.(2) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori".

Totodată, conform pct.2 din aceeași Hotărâre, CNPF a constatat caracterul abuziv al clauzelor din Contractul de credit cu dobândă nr.***** din data de *****, cuprinse la:

1) pct.1.11, potrivit căruia, „Debitorul nu va contracta alte credite și/sau împrumuturi de la persoanele fizice și/sau juridice fără acordul prealabil scris al Creditorului";

2) pct.1.12 conform căruia „Debitorul nu va înstrăina bunurile din proprietatea sa fără informarea prealabilă a Creditorului";

3) pct.4.4 potrivit căruia, „ Mărimea dobânzii, stabilită în pct.1.7 din prezentul Contract, poate fi modificată de către Creditor în funcție de rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, rata inflației, evoluția pieței financiar bancare și nebancare. Debitorul va fi notificat în scris despre modificare cel puțin 10 (zece) zile calendaristice înainte de modificare.";

5) pct.4.5 din Contract care prevede că, „Debitorul este obligat în cadrul termenului indicat mai sus, să semneze cu Creditorul un acord adițional în acest sens, cu punerea în aplicare a noii dobânzi din data indicată în acordul adițional, în cazul în care Debitorul nu este de acord cu noua dobândă, acesta, până la expirarea termenului specificat mai sus, va restitui întregul sold al creditului și va achita dobânda calculată până la data restituirii și alte plăți datorate. În cazul în care la expirarea termenului specificat mai sus, Debitorul nu a restituit plățile datorate conform prezentului Contract și nici nu a semnat acordul adițional privind modificarea dobânzii, Creditorul, fără a fi prejudiciate alte drepturi ale acestuia conform, legii, declară rezoluțiunea prezentului Contract";

6) pct.6.3 care prevede că, „Plata de către Debitor a penalității nu lipsește Creditorul de dreptul de a cere de la Debitor repararea prejudiciilor: atât a prejudiciului efectiv, cât și a venitului ratat, în legătură cu încălcarea de către acesta a condițiilor contractuale";

8) pct.8.1 lit.g) din Contract, prin care debitorul este obligat „fără acordul Creditorului [...] să nu-și înstrăineze bunurile sale cu valoare mai mare de 30% din soldul creditului";

9) pct.11.2, „în cazul în care, Debitorul, după semnarea prezentului Contract, nu va ridica Creditul solicitat, creditorul este în drept la rezoluțiunea prezentului Contract fără a fi obligat să restituie Debitorului comisionul unic de acordare achitat de către debitor prin semnarea prezentului Contract.";

În conformitate cu prevederile Legii nr.105/2003, CNPF efectuează controlul respectării de către subiecții prevăzuți la art.4 alin.(2^1) din Legea nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare a cerințelor art.1069 - 1081 din Codul civil în partea referitoare la contractele încheiate cu consumatorii, la constatarea clauzelor abuzive în contracte și la sesizarea consumatorului sau din oficiu, în condițiile legii.

Potrivit art.37 alin.(6) din Legea 105/2003, „Pentru prevenirea includerii în contracte a unor clauze abuzive, acțiunile menționate la alin.(4) și (5) pot fi îndreptate, separat sau în ansamblu, împotriva unui număr de comercianți din același sector economic sau împotriva asociațiilor acestora care utilizează sau recomandă utilizarea acelorași clauze sau a unor clauze similare".

În acord cu prevederile art.1072 din Codul civil, „(1) într-un contract dintre un profesionist

și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul. (2) Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist și un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol și art.1075. (3) Listele prevăzute de articolele menționate la alin.(2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive".

Complementar, potrivit art.1069 alin.(1) din Codul civil, „(l) Clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu."

În corespundere cu art.1071 din Codul civil, „(1) Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate si comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. (2) într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin.(l) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei."

Suplimentar, art.1075 alin.(1) din Codul civil stabilește că, „(1) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 și 1074 se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art.1071".

Relevante sunt și prevederile art.1075 alin.(2) din Codul civil, conform cărora, „(2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art. 1071. Obiectul contractului și raportul dintre preț și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale".

Adițional, a se reține art.16 lit.a) și lit.b) din Legea nr.105/2003, potrivit căruia, „Consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi: a) de a lua liber decizii la achiziționarea produsului și a serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influența opțiunea acestuia; b) de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale și condițiile de garanție, de indicarea exactă a prețului sau a tarifului, precum și de stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobânzilor; [...]".

În concordanță cu art.934 alin.(1) și alin.(2) din Codul civil, „(1) Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. (2) Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecința directă și necesară a neexecutării."

Suplimentar, potrivit art.942 alin.(4) din Codul civil, „(4) în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere".

Complementar, art 947 alin.(1) din Codul civil stabilește că „(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).", iar alin.(3) al aceluiași articol prevede că „(3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întârziere.".

Analizând clauzele contractuale, informația din înscrisurile prezentate de către creditor și debitor, prin prisma cerințelor prevăzute de cadrul normativ incident speței, CNPF relevă următoarele:

Nerespectarea Legii nr.202/2013 în partea ce ține de plenitudinea și corectitudinea informațiilor incluse în Contract și în Informații precontractuale standard privind creditele pentru consumatori.

Potrivit definiției prevăzute la art.3 din Legea nr.202/2013, valoarea totală plătibilă de către consumator este „suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator.”.

La caz, se constată că creditorul a definit greșit valoarea totală plătibilă de către consumator ca fiind „costul total al contractului de credit”, or, potrivit noțiunii definite la art.3 din Legea nr.202/2013, „valoarea totală a creditului constituie sumele totale puse la dispoziție în baza unui contract de credit, iar costul total al creditului sunt toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de creditor, cu excepția taxelor notariale.”.

Totodată, contrar art.5 alin.(3) lit.f) și art.10 alin.(3) lit. f), coroborat cu noțiunea de „rată aferentă creditului” care semnifică „rată a dobînzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit” stipulată la art.3 din Legea nr.202/2013, în Informații precontractuale standard privind creditele pentru consumatori (Informații precontractuale), precum și în Contract, nu se utilizează rata dobânzii aferente creditului ca procent fix aplicat anual, dar lunar.

De asemenea, contrar art.5 alin.(3) lit.i) din Legea nr.202/2013, Creditorul a omis să indice în Informații precontractuale, comisionul de renegociere/prelungire, astfel cum este prevăzut la pct.5.1 din Contract „5.7 în cazul renegocierii/prelungirii creditului, Debitorul va achita Creditorului, la data renegocierii/prelungirii, un comision în mărime de 100 Euro din valoarea creditului, la data renegocierii/prelungirii”.

Nerespectarea dispozițiilor imperative, stabilite la art.20 din Legea nr.202/2013 în clauza cuprinsă la pct.7.5 din Contract.

Conform pct.7.5 din Contract, ”În cazul efectuării plăților anticipate, fără închiderea totală a Creditului, Debitorul va achita un comision ce constituie două dobânzi avans, conform Anexei nr.1 la prezentul Contract”.

În context, a se nota că normele speciale din Legea nr.202/2013 reglementează aspectele legate de rambursarea anticipată, implicit de mărimea maximă a compensațiilor, la care poate pretinde creditorul.

Anume, în conformitate cu art.20 alin.(2) din legea prenotată, „(2) în cazul rambursării anticipate a creditului, creditorul este îndreptățit la o compensație rezonabilă și justificată în mod obiectiv pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului, cu condiția ca rambursarea anticipată să intervină într-o perioadă în care rata dobînzii aferente creditului, este fixă. O astfel de compensație nu poate fi mai mare de: a) 1% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și rezilierea convenită a contractului de credit este mai mare de un an; b) 0,5% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru rezilierea contractului de credit nu este mai mare de un an [...]”.

Raportând conținutul pct.7.5 din Contract la norma art.20 din Legea nr.202/2013, se constată încălcarea normei imperative prin stabilirea în Contract a unei compensații ce depășește limitele legale admise.

Nerespectarea dispozițiilor imperative, stabilite la art.12 din Legea nr.202/2013 în clauzele cuprinse la pct. 1.6 și 3.4. din Contract:

Potrivit pct.1.6. din Contract: „Comision pentru eliberarea creditului în mărime de 2% din valoarea totală a creditului și achitat de către Debitor la data acordării creditului din surse proprii sau este reținut de Creditor din suma; creditului indicat în pct.1.1, fapt pentru care Debitorul își exprimă acordul. Comisionul pentru eliberarea creditului este nerambursabil." Totodată, în acord cu pct.3.4 din Contract, „Creditorul va elibera creditul după plata de către Debitor a comisionului unic nerambursabil indicat la pct.1.6 din prezentul Contract și după constituirea garanțiilor prevăzute în pct.1.9 al prezentului Contract."

La analiza sistemică a respectivelor clauze contractuale, se relevă că Debitorul achită un comision în cuantum de 2% din valoarea totală a creditului pentru punerea la dispoziția sa a mijloacelor bănești, fapt interzis de art.12 alin.(1) lit.c) din Legea nr.202/2013 care prevede că, pe parcursul derulării contractului de credit nu se admite perceperea unui comision de retragere pentru sumele trase din credit.

Prin urmare, cele enunțate cu referire la nerespectarea art.12 și art.20 din Legea nr.202/2013 (pct.23-29), conchide asupra incidenței dispozițiilor art.329 alin.(1) din Codul civil, potrivit cărora: „(1) în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție)".

Raționamentele ce au stat la baza aprecierii caracterului abuziv al clauzelor contractuale:

În condițiile art.1075 alin.(1) din Codul civil, la evaluarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 și art.1074, se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. Raportat la speță, în data de *****, creditorul și debitorul au încheiat un Contract de credit, în sensul art.1763 alin.(1) din Codul civil, la solicitarea debitorului.

Astfel, se conchide că OCN"Credit Auto"SRL desfășoară activitate de acordare a creditelor nebancare, cu titlu profesionist, în baza clauzelor și condițiilor oferite de aceasta, clauzele contractuale fiind elaborate anticipat pentru o multitudine de contracte.

Caracterul abuziv al clauzelor prin care se stabilește modificarea dobânzii contractuale și nerespectarea art.13 din Legea nr.202/2013:

Potrivit pct.4.4 și 4.5 din Contract:

„4.4 Mărimea dobânzii, stabilită în pct.1.7 din prezentul Contract, poate fi modificată de către Creditor în funcție de rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, rata inflației, evoluția pieței financiar bancare și nebancare. Debitorul va fi notificat în scris despre modificare cel puțin 10 (zece) zile calendaristice înainte de modificare.

4.5 Debitorul este obligat în cadrul termenului indicat mai sus, să semneze cu Creditorul un acord adițional în acest sens, cu punerea în aplicare a noii dobânzi din data indicată în acordul adițional. În cazul în care Debitorul nu este de acord cu noua dobândă, acesta, până la expirarea termenului specificat mai sus, va restitui întregul sold al creditului și va achita dobânda calculată până la data restituirii și alte plăți datorate. In cazul în care la expirarea termenului specificat mai sus, Debitorul nu a restituit plățile datorate conform prezentului Contract și nici nu a semnat acordul adițional privind modificarea dobânzii, Creditorul, fără a fi prejudiciate alte drepturi ale acestuia conform, legii, declară rezoluțiunea prezentului Contract.".

În context, corespunzător art.3 din Legea nr.202/2013, „rata fixă a dobînzii aferente

creditului — convenirea părților, în contractul de credit, asupra unei rate a dobînzii aferente creditului pentru întreaga durată a contractului de credit sau asupra mai multor rate ale dobînzii aferente creditului pentru termene parțiale, aplicînd exclusiv un procentaj fix stabilit".

Prin urmare, analizând prevederile contractuale menționate, nu este clar dacă caracterul dobânzii este unul fix sau flotant. Pe de o parte, se indică faptul că dobânda este una fixă, pe de altă parte, pct.4.4 din Contract, permite Creditorului să modifice rata dobânzii contractuale, luând ca bază criteriile stabilite pentru dobânda flotantă.

În același context, la aprecierea caracterului abuziv prin prisma art.1071 din Codul civil, ținând cont că debitorul este un consumator, aflându-se într-o situație de inferioritate privind puterea de negociere, dar și a nivelului de informare, este necesar ca natura serviciilor furnizate efectiv să poată fi în mod rezonabil înțeleasă sau dedusă din contractul avut în vedere în ansamblul său. Or, clauza prenotată, nu precizează periodicitatea și/sau condițiile în care survine modificarea ratei dobânzii flotante, atât în sensul majorării, cât și în cel al reducerii acesteia, fapt prin care eșuează satisfacerea testului de transparență intangibilitate și predictibilitate a efectului clauzelor contractuale.

În condițiile relatate supra, prin clauzele prevăzute la pct.4.4 și pct.4.5 din Contract, creditorul admite încălcarea art.13 din Legea nr.202/2013.

Adițional constatărilor aferente lipsei transparenței pct.4.4. și 4.5. din Contractul de credit, a se reține că creditorul impune debitorului obligația să accepte, în termen de 10 zile, cuantumul ratei dobânzii, propus spre modificare, iar, în situația în care debitorul nu este de acord cu noua dobândă, propusă de creditor, acesta, în termen de 10 zile, este obligat să restituie întregul sold al creditului și dobânda calculată până la data restituirii, precum și alte plăți datorate, în acest sens, intervenind, ca finalitate, rezoluțiunea contractului.

În această ordine de idei, a se preciza că evaluarea caracterului abuziv al clauzei abordate se referă nu la caracterul adecvat al dobânzii (considerate drept remunerație în contractele de credit), fapt exceptat prin prisma art.1075 alin.(2) din Codul civil, ci la modalitatea de exercitare a dreptului creditorului de modificare a mărimii dobânzii, care se constată a fi stabilită în detrimentul dreptului și al interesului debitorului-consumator.

Prin urmare, potrivit art.1072 alin.(1) din Codul civil, la evaluarea potențialului caracter abuziv, se analizează dacă clauza contractuală prenotată care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

În acest context, se analizează și natura sau obiectul contractului de credit, care, potrivit art.3 din Legea nr.202/2013, este un contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amânare la plată, împrumut sau alte facilități similare, atunci când consumatorul plătește pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor.

Respectiv, din considerentul insuficienței mijloacelor financiare pentru satisfacerea unor necesități personale de consum, consumatorul contractează un credit, pe care urmează a-l achita în rate lunare, conform capacităților de plată ale acestuia.

Așadar, consumatorul, preferând încheierea unui contract de credit cu rata dobânzii fixe, așa cum este indicat la pct.1.5. din Contractul de credit, optează pentru o predictibilitate în ceea ce privește cuantumul ratelor lunare.

Potrivit art.11 alin.(1) din Codul civil, „(1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.".

Analizând conținutul clauzei de la pct.4.4. și 4.5. din Contractul de credit, se conturează, cu

claritate, faptul că creditorul și-a propus protejarea propriilor interese economice, rezervându-și dreptul de majorare a dobânzii, sub sancțiunea rezoluțiunii contractului, punând consumatorul în situația de a accepta semnarea acordului adițional, și de a restitui, în caz contrar, soldul creditului, care reprezintă suma de bani, pe care acesta ar putea să nu o dețină.

De altfel, subliniază că specificul unui contract de credit este acela de a restitui o sumă de bani în rate, contra unei plăți, or, aplicând metoda reducerii la absurd, în cazul ipotezei de micșorare a ratei dobânzii, nu este consecventă opțiunea de dezacord și, respectiv, de rezoluțiune a contractului.

În acest sens, a se aprecia relevanța normei de la art.1077 alin (1) sbp.4) lit.a) din Codul civil, care stipulează că „(1) Sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect: [...] 4) faptul că contractul generează obligații în sarcina consumatorului, dar: a) nu generează obligații în sarcina profesionistului, or, în speță, Contractul de credit nu prevede, pe principii de proporționalitate, o consecință juridică de aceeași natură pentru creditor.

Corelativ, se apreciază caracterul variabil și imprevizibil al condițiilor care pot determina inițiativa modificării dobânzii contractuale, consumatorul fiind în imposibilitate să previzioneze aceste acțiuni, ceea ce constituie o ingerință în securitatea raportului juridic și predictibilitatea financiară a contractului de credit, asumat a fi purtător de dobândă fixă de către debitor.

În esență, clauza de la pct.4.4. și 4.5 din Contractul de credit stabilește că consumatorul fie acceptă modificarea dobânzii contractuale, fie este impus să asigure achitarea integrală, în termenul imediat, ceea ce, de fapt, diminuează exponențial libertatea de alegere a consumatorului.

Având în vedere cele enunțate supra, se apreciază ca fiind abuzivă clauza propusă de profesionist la pct.4.4. și 4.5. din Contractul de credit, or, aceasta este netransparentă, dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, debitorul-consumator prin obligarea acestuia la executarea unor clauze ilegale.

Caracterul abuziv al clauzelor prin care se stabilește plata, de către debitor a penalității:

Potrivit pct.6.3 din Contract, ”Plata de către Debitor a penalității nu lipsește Creditorul de dreptul de a cere de la Debitor repararea prejudiciilor: atât a prejudiciului efectiv, cât și a venitului ratat, în legătură cu încălcarea de către acesta a condițiilor contractuale.

În această privință, se menționează că, condiția inerentă în cadrul verificării respectivei clauze se realizează, a priori, prin prisma întrunirii principiului bunei-credințe, care este interdependent de asigurarea principiului legalității.

În context, se notează art.11 alin.(1) și alin.(2) din Codul civil care definește buna-credință prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a celeilalte părți la raportul juridic.

Astfel, prin prisma art.942 alin.(4), art.947 din Codul civil, se conchide că la aprecierea bunei-credințe va trebui să se țină cont de scopul esențial urmărit de creditor prin clauza respectivă, care instituie, în mod vădit, un prejudiciu ce se impune consumatorului fără a fi reflectat, cert și previzibil. In aceste condiții, debitorul este lipsit de posibilitatea sesizării întinderii obligațiilor asumate prin încheierea respectivului contract. Se reține în mod reiterat că legiuitorul a stabilit la art.1071 din Codul civil, obligația asigurării caracterului clar și inteligibil al clauzelor contractuale, care este indisolubil legat de perceperea clară a întinderii impactului contractului asupra părților acestuia.

Complementar, menționează că Creditorul desfășoară activitate de creditare nebancară cu titlu profesionist, fiind înregistrat în Registrul organizațiilor de creditare nebancară autorizate. Prin urmare, acesta deține competența de a evalua anticipat prejudiciile rezultate din

neexecutarea anumitor obligații contractuale de către consumator, fapt reflectat în clauza contractuală de la pct.6.1 din Contract.

De altfel, menținerea echilibrului între drepturile și obligațiile părților pot fi evaluate și prin prisma reciprocității unor drepturi și obligații în procesul de analiză plenară a Contractului. Acest dezechilibru semnificativ al prestațiilor părților, este caracterizat de potențialul profesionistului de a câștiga, în dauna consumatorului. Lipsa caracterului previzibil al clauzelor contractuale și efectelor acestora atrage după sine grave carențe în asigurarea securității juridice a părților contractului.

Așadar, clauzele cuprinse la pct.6.3 din Contract, contravin cerințelor de bună-credință, transparență și predictibilitate, precum și creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, care decurg din contract și, respectiv, comportă un caracter abuziv.

Caracterul abuziv al unor clauze cu privire la garanții personale și răspunderea părților:

Expunerile de la pct.1.11, 1.12, pct.8.1 lit.g) și 11.2 din Contract, prin care se conchide drept clauze contractuale preformulate, atestă că, creditorul a acționat fără bună-credință, inserând în Contract, contrar art.1072 alin.(1) din Codul civil, ce limitează în mod nejustificat, exercitarea unor drepturi de către debitorul-consumator, or, acesta nu poate fi obligat irevocabil de a respecta clauze care creează, contrar cerințelor de bună-credință, în detrimentul său, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din Contract.

Prin urmare, analizând prevederile contractuale menționate, și anume impunerea necondiționată a unui comision, inclusiv în cazul în care Debitorul „nu va ridica creditul solicitat", se concluzionează nerespectarea prevederilor art.1072 alin.(1) din Codul civil, or, consumatorul nu poate fi obligat irevocabil de a respecta clauze care creează, contrar cerințelor de bună-credință, în detrimentul său, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract.

În aceiași ordine de idei se va menționa că legislația națională permite verificarea condițiilor contractuale la capitolul cerințelor de bună-credință prin exercitarea drepturilor și a obligațiilor civile, stabilite la art.10 alin.(1) și art.11 alin.(1) din Codul civil: „(1) Persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri." și „(1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic".

Totodată, potrivit art.775 alin.(1) din Codul civil, „(1) Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației". Buna-credință presupune, din această perspectivă, faptul că niciuna dintre părți nu urmărește sa obțină, în rezultatul încheierii contractului, mai mult decât valoarea contraprestației, la care s-a obligat cealaltă parte, respectând, astfel, un echilibru al prestațiilor reciproce.

La caz, acest aspect a fost neglijat, debitorul fiind plasat într-o situație juridică net defavorabilă în raport cu cea prevăzută de dreptul național în vigoare. Așadar, clauzele menționate la pct.1.11, 1.12, pct.8.1 lit.g) și 11.2 din Contract, contravin cerințelor de bună-credință, precum și creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, care decurg din contract și, respectiv, care denotă existența caracterului abuziv al acesteia.

Mai mult, clauzele cuprinse la pct.11.2, contrar art.5 alin.(2) lit.c) din Legea nr.202/2013, nu se regăsesc în formularul informația standard privind creditul pentru consumatori".

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul reclamantei, Dan Melnic, împuternicit în

baza procurii nr.***** din 23.01.2026(f.d.111) a susținut acțiunea reclamantei Comisia Națională a Pieței Financiare în sensul formulat și au solicitat admiterea integrală a acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâtă - OCN"Credit Auto"SRL, reprezentată de avocatul Bobuțac Călin, a depus explicații scrise la cererea de chemare în judecată(f.d.101-110, verso).

În argumentare, menționează că prin acțiunea sa, reclamantul a invocat că, în data de 29.04.2025 în cadrul C.N.P.F. a fost înregistrată (cu nr.3194) petiția depusă de dna Roșca Iulia, reprezentanta dnei Cucer Ana, prin care a fost solicitată intervenția CNPF cu privire la raportul juridic menționat infra.

Reclamantul a argumentat circumstanțele derulării procedurii administrative și a reținut că a fost adoptată Hotărârea nr.35/5 din 23.07.2024. Prin Hotărârea adnotată, CNPF a constatat caracterul abuziv al clauzelor din Contractul de credit cu dobândă nr.***** din ***** încheiat între OCN"Credit Auto"SRL și Cucer Ana.

Pârâtul accentuază instanței de judecată că Hotărârea C.N.P.F. nr.35/5 din 23.07.2024 este ilegală și lovită de nulitate absolută pe motivul viciilor fundamentale de procedură.

În concret, la materialele dosarului se observă că procedura administrativă a fost inițiată la petiția depusă de dna Roșca Iulia, reprezentanta dnei Cucer Ana, care nu avea împuterniciri de reprezentare și depunere a petiției către C.N.P.F. Or, din conținutul Procurii nr.2-0980 din 29.07.2022 se constată expres că, cet.Cucer Ana a încredințat cet.Roșca Iulia să fie reprezentantul acesteia în toate organele competente, administrative și de stat, inclusiv primărie, pretură, Inspectoratul Fiscal, Moldtelecom, Premier Energy, Moldova-Gaz, Chișinău-Gaz, Apa-Canal, la ASP Serviciul cadastral teritorial, SEL, Asociație, CCL, Starnet, Termocom, pentru administrarea lotului pomicol și a căsuței de vacanță situată în mun.Chișinău, *****.

Deci, împuternicirile de reprezentare în fața organelor competente, administrative și de stat au fost anume în scopul acestei sarcini (fapt expres consemnat în procură) administrării lotului pomicol și a căsuței de vacanță situată în mun.Chișinău, ***** și nu pentru alte proceduri. Însărcinarea reprezentantului fiind expres indicată.

Conform art.46 din Codul Administrativ: „(1) în procedura administrativă participanții pot fi reprezentați de o persoană împuternicită, împuternicirile reprezentantului se consemnează în procură (semnată olograf sau prin semnătura electronică), în mandatul avocatului sau în împuternicirea de reprezentare în baza semnăturii electronice create în Registrul împuternicirilor de reprezentare în baza semnăturii electronice (în continuare - împuternicire în baza semnăturii electronice). în măsura în care din conținutul procurii, al mandatului sau al împuternicirii în baza semnăturii electronice nu rezultă altceva, acestea conferă împuterniciri pentru toate acțiunile procedurale ce țin de procedura administrativă."

Art.49 alin.(1) lit.a-c) din Codul administrativ prevede că: „(1) într-o procedură administrativă, pentru o autoritate publică nu au dreptul să acționeze persoanele care: a) înseși au statut de participant la procedura administrativă; b) sînt membri de familie ai unui participant; c) în virtutea legii sau în baza procurii/împuternicirii în baza semnăturii electronice, reprezintă în general sau în această procedură administrativă un participant;"

Iar potrivit art.141 din Codul administrativ: „(1) Un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare."

Raționamente cu privire la constatarea reclamantului în privința elaborării anticipate a contractelor de către OCN"Credit Auto"SRL.

Reclamantul a conchis că OCN”Credit Auto”SRL desfășoară activitate de acordare a creditelor nebancare, cu titlu profesionist, în baza clauzelor și a condițiilor oferite de aceasta, care sint elaborate anticipat pentru o multitudine de contracte.

Aceste alegații sunt neîntemeiate și care contravin materialelor procedurii administrative și materialelor dosarului.

Conform art.85 alin.(1-2) din Codul administrativ: „(1) Participanții la procedura administrativă expun faptele pe care se întemeiază petiția lor în mod clar, concis și cu bună-credință. Expunerea verbală se consemnează într-un proces-verbal. (2) în cadrul investigării stării de fapt participanții la procedura administrativă sînt obligați să colaboreze cu autoritatea publică și să indice asupra probelor și faptelor care le sînt cunoscute, să prezinte documentele pe care le dețin.„

Conform art.92 alin.(1-2) din Codul administrativ: „(1) Autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luînd în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. (2) Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.”

Conform art.93 alin.(1-3) din Codul administrativ: „(1) Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. (3) Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.”

Conform art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă: „(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

Din materialele dosarului, se observă că nu există nici o probă care ar demonstra că contractele de acordare a creditelor nebancare sunt elaborate anticipat.

Menționează faptul că este de acord cu alegația reclamantului precum că acesta nu a constatat per se că clauzele contractului în litigiu au fost elaborate anticipat și aceasta nu poate constitui o critică în adresa pârâtului. Or, reclamantul, per a contrario a reținut expres că se conchide că pârâtul elaborează anticipat clauzele pentru o multitudine de contracte. Deci, reclamantul din start, ajunge la concluzia certă, dincolo de oricare dubiu rezonabil că pârâtul a elaborat clauzele anticipat deși înscrisurile acumulate la materialele procedurii administrative și la materialele dosarului demonstrează contrariul.

Atrage atenția instanței asupra faptului că la materialele dosarului au fost anexate un sir de Declarații scrise cet.Cucer Ana din ***** și Declarații pe propria răspundere din ***** din care atestă cu certitudine că, anterior negocierii individuale și transparente a contractului de credit în litigiu este un contract pe care părțile litigante, în urma în baza preferințelor exprimate de cet.Cucer Ana, în urma explicațiilor și informațiilor oferite de OCN”Credit Auto”SRL a unei evaluări personale a ofertei companiei, a declarat că în urma unui acord expres și irevocabil al acestuia privind primirea informațiilor necesare, fiindu-i oferit suficient timp pentru a face cunoștință cu acestea, astfel încât să poată compara oferta de creditare a OCN”Credit Auto”SRL, cu alte oferte de împrumut/creditare și a identifica oferta care îl interesează, a negociat condițiile de creditare cu OCN”Credit Auto”SRL și în final a acceptat oferta OCN”Credit Auto”SRL de încheiere a Contractului de credit în litigiu.

Astfel, contrar probelor anexate la materialele dosarului, prin prisma unor raționamente pur declarative, reclamantul a conchis în mod eronat că contractul de credit în litigiu a fost elaborat anticipat.

Mai mult ca atât, în aceste declarații cu certitudine se atestă faptul că debitorul a negociat

cu pârâtul nu doar anumite clauze precum conchide reclamantul, ci toate clauzele contractului și a recunoscut că toate le-a negociat individual și transparent, sunt redactate într-un limbaj dar, inteligibil și lizibil nefiind abuzive prin prisma art.1069-1081 din Codul civil.

În concluzie, consideră neîntemeiate alegațiile reclamantului.

Raționamente cu privire la pretinsa nerespectare a Legii nr.202/2013 în partea ce ține de plenitudinea și corectitudinea informațiilor induse în Contract și în Informații standard privind creditul pentru consumatori (Informații precontractuale).

În continuare în hotărârea sa, reclamantul invocă că, conform art.3 din Legea nr.202/2013, noțiunea de „rată a dobânzii aferentă creditului" este definită ca „rată a dobînzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit;", iar contrar art.5 alin.(3) lit.f) și art.10 alin.(3) lit.f) din aceeași lege, în Informații precontractuale, precum și în Contract, se utilizează rata dobânzii aferente creditului ca procent fix aplicat lunar, dar nu anual, precum indică exigențele normelor legale imperative, menționate supra.

Obiectează asupra faptului că plenitudinea și corectitudinea informațiilor incluse în Contractul în litigiu și în Informațiile standard privind creditul pentru consumatori (Informații precontractuale) au fost nerespectate față de consumator din următoarele considerente.

Într-adevăr, conform art.3 din Legea nr.202/2013, noțiunea de „rată a dobânzii aferentă creditului este definită ca „rată a dobînzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit".

Conform aceluiași articol din Legea nr.202/2013, „rata fixă a dobînzii aferente creditului-convenirea părților, în contractul de credit, asupra unei rate a dobînzii aferente creditului pentru întreaga durată a contractului de credit sau asupra mai multor rate ale dobînzii aferente creditului pentru termene parțiale, aplicînd exclusiv un procentaj fix stabilit. în cazul în care nu sînt fixate toate ratele dobînzii aferente creditului în contractul de credit, se consideră că rata dobînzii aferente creditului este fixă numai pentru termene parțiale pentru care ratele dobînzii aferente creditului sînt stabilite exclusiv printr-un procentaj fix specific convenit în momentul încheierii contractului de credit". Însă, pentru a fi în situația încălcării prevederilor art.5 alin.(3) lit.f) și art.10 alin.(3) lit.f) din Legea nr.202/2013 și anume nefurnizarea informației depline și corecte consumatorului referitor la rata dobînzii aferente creditului, condițiile care reglementează aplicarea ratei dobînzii aferente creditului și, unde este cazul, orice indice de referință aplicabil ratei inițiale a dobînzii aferente creditului, precum și termenele, procedurile și condițiile în care variază rata dobînzii aferente creditului și, în cazul în care se aplică rate diferite ale dobînzii aferente creditului în circumstanțe diferite, se specifică informațiile menționate privind toate ratele aplicabile, necesită a fi luate în considerație toate circumstanțele ce s-au derulat anterior și la momentul încheierii contractului precum și personalitatea consumatorului și constatat prin probe pertinente și concludente faptul că consumatorul nu a fost informat în mod deplin și nu a înțeles regimul juridic de achitare a dobânzii.

Conform art.1012 alin.(1-2) din Codul civil: „(1) Dacă propune consumatorilor bunuri, lucrări, servicii, conținut digital sau oricare alte prestații, profesionistul are obligația de a nu furniza informații eronate. Informația se consideră eronată dacă denaturează sau omite circumstanțe esențiale pe care un consumator mediu poate aștepta să-i fie furnizate pentru a lua o decizie informată despre încheierea contractului. Se consideră consumator mediu consumatorul care este suficient de bine informat șj de atent, ținând seama de factori sociali, culturali și lingvistici. (2) Pentru a stabili ce informație un consumator mediu poate aștepta să-i fie furnizată, se vor lua în considerare toate circumstanțele, precum și limitările tehnice ale mijlocului de comunicare utilizat."

În speță, cet.Cucer Ana și OCN”Credit Auto”SRL au negociat și au convenit asupra agreării și stipulării exprese în contractul de credit unei dobânzi în mărime 6% lunar, care constituie 90,00 EUR. Anterior încheierii contractului de credit, această informație a fost reflectată și în Informații standard pentru consumatori. Mai mult ca atât, la momentul încheierii Contractului de credit, părțile au convenit asupra încheierii Anexei nr.1 din ***** la acest contract în care părțile din nou au stipulat-o și inclusiv în pct.9 a fost ilustrat în mod lizibil și clar Graficul de plăți în care s-a convenit asupra modului, mărimii, termenilor de plată și altor condiții de plată a dobânzii.

Accentuează că cet.Cucer Ana este un consumator mediu care a fost suficient de bine informat și de atent atât până la încheierea contractului, cât și în momentul încheierii acestuia. Or, conform Cererii depuse în scopul acordării creditului, cet.Cucer Ana a optat pentru agrearea dobânzii lunare și achitării corpului integral la final. Astfel, cu certitudine se constatată faptul că cet.Cucer Ana a fost mai mult decât suficient informat și a optat pentru agrearea și stipularea în contract a dobânzii fixe lunare.

Mai mult ca atât, Declarațiile scrise olograf de către cet.Cucer Ana asupra cărora s-a referit mai sus în care constată în mod incontestabil faptul că acesta a fost informat corespunzător, deplin şj corect asupra faptului cum urmează să execute obligația de plată a dobândi contractuale, iar careva pretenții nu are.

Prin urmare, simplul fapt de neilustrare a ratei dobânzii flotante în mod anual și nu lunar precum este definiția reglementată în art.3 din Legea nr.202/2013 și în contextul în care cet.Cucer Ana în circumstanțele descrise a recunoscut expres că a negociat, a convenit asupra stipulării dobânzii anume aplicate lunar și nu anual, inclusiv a înțeles modul de achitare a acesteia, nu denotă încălcarea de către OCN”Credit Auto”SRL a art.5 alin.(3) lit.f) și art.10 alin.(3) lit.f) din aceeași lege sub aspectul nerespectării plenitudinii și corectitudinii informațiilor agreate în Contract și în Informațiile contractuale. Or, Informațiile standard pentru consumatori, contractul de credit în cauză și actele aferente acestuia stabilesc în mod clar, concis și elementar pentru cet.Cucer Ana în calitate de consumator mediu rata dobînzii aferente creditului dat, condițiile care reglementează aplicarea ratei dobînzii aferente creditului, termenele, condițiile de plată. În concluzie, consideră neîntemeiate alegațiile în această parte.

Raționamente cu privire la pretinsa nerespectare a dispozițiilor imperative, stabilite la art.20 alin.(2) din Legea nr.202/2013 în clauza cuprinsă în pct.7.5. din Contract.

Reclamantul CNPF a invocat că, conform pct.7.5. din Contract, „În cazul efectuării plăților anticipate, fără închiderea totală a Creditului, părțile convin că Creditorul are dreptul la un comision ce constituie două dobânzi în avans, conform Anexei nr.1 la prezentul Contract.”

Raportând conținutul pct.7.5. din Contract la norma art.20 alin.(2) din Legea nr.202/2013, care indică „(2) În cazul rambursării anticipate a creditului, creditorul este îndreptățit la o compensație rezonabilă și justificată în mod obiectiv pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului, cu condiția ca rambursarea anticipată să intervină într-o perioadă în care rata dobînzii aferente creditului este fixă. O astfel de compensație nu poate fi mai mare de: a) l% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și rezilierea convenită a contractului de credit este mai mare de un an; b) 0,5% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru rezilierea contractului de credit nu este mai mare de un an.”, se constată încălcarea normei imperative prin stabilirea în Contract a unei compensații ce depășește limitele legale admise.

Nu este de acord cu această poziție a reclamantului în contextul în care, în primul rând,

părțile au negociat și au convenit expres: „în cazul efectuării plăților anticipate, fără închiderea totală a Creditului, părțile convin că Creditorul are dreptul la un comision ce constituie două dobânzi în avans, conform Anexei nr.1 la prezentul Contract.”. În al doilea rând, revenind la Declarațiile scrise olograf de către cet.Cucer Ana asupra cărora s-a referit mai sus constată în mod incontestabil faptul că aceasta clauză a fost negociată individual și transparent, nu este abuzivă prin prisma art.1069-1081 din Codul civil. În al treilea rând, conform art.1079 din Codul civil: „într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauzele indicate la art.1077 alin.(l) pct.l)-3) sînt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.”

În speță, din materialele anexate, constată indubitabil raționamentele reiterate supra, cet.Cucer Ana a negociat individual și transparent cu OCN”Credit Auto”SRL clauzele contractuale, acestea au fost expuse și redate într-un limbaj clar, inteligibil și lizibil, nefiind abuzive prin prisma art.1069-1081 din Codul civil al Republicii Moldova, i-au fost explicate repetat de către OCN”Credit Auto”SRL, le-a înțeles și s-a obligat să le respecte. Art.20 alin.(2) și nici altă prevedere din Legea nr.202/2013 nu reglementează caracterul imperativ de interdicție și nu sancționează cu nulitate absolută faptul ca părțile unui contract de credit nebancar au negociat comisionul de închidere anticipată în altă mărime decât cel reglementat. Or, subsidiar, art.1079 din Codul civil prevede cazurile în care clauzele unui contract se consideră abuzive de drept necâtând la faptul agreării în contract a unor altor clauze. În concluzie, consideră neîntemeiate alegațiile în această parte.

Raționamente cu privire la pretinsa nerespectare a dispozițiilor imperative stabilite la art.12 din Legea nr.202/2013 în clauzele cuprinse la pct.1.6. și 3.4. din Contract.

Reclamantul a invocat că, la analiza sistematică a respectivelor clauze contractuale, se relevă că debitorul achită un comision de 2% din valoarea totală a creditului pentru punerea la dispoziție sa a mijloacelor bănești, fapt interzis de art.12 alin.(1) lit.c) din Legea nr.202/2013. Consideră neîntemeiate argumentele reclamantului din următoarele considerente.

Comisionul de tragere (retragere) indicat în 12 alin.(1) lit.c) din Legea nr.202/2013 reprezintă o taxă percepută pentru utilizarea efectivă a banilor, adică pentru fiecare sumă trasă din credit. Comisionul de tragere (retragere) se percepe la momentul retragerii (tragerii) banilor din credit. Acest comision se plătește la: operațiunea de transfer al fondurilor; administrarea fiecărei trageri; costuri operaționale aferente utilizării efective a creditului.

Astfel, acest comision se caracterizează prin faptul că se percepe doar dacă și în măsura în care se trag sume; poate fi aplicat: o singură dată (la prima tragere), sau la fiecare tragere, în special la creditele cu trageri succesive. La fel, acesta se calculează din suma efectiv retrasă, nu din suma aprobată.

În altă ordine de idei, comisionul de acordare a creditului reprezintă taxă percepută de creditor pentru aprobarea și punerea la dispoziție a creditului. Acesta se percepe la semnarea contractului sau imediat după aprobarea creditului, indiferent dacă debitorul retrage sau nu banii. Comisionul se plătește pentru analiza dosarului de credit; evaluarea riscului; pregătirea și semnarea contractului; rezervarea sumei aprobate. Acest comision se caracterizează prin faptul că se percepe o singură dată; este calculat ca procent din suma totală aprobată sau sumă fixă; se datorează chiar dacă creditul nu este utilizat integral.

Prin urmare, acest comision nu reprezintă comisionul de tragere, având o altă natură juridică. Deci, nu cade sub incidența restricției prevăzut de 12 alin.(1) lit.c) din Legea nr.202/2013. Declarațiile scrise olograf de către cet.Cucer Ana asupra cărora s-a referit mai sus în care se constată în mod incontestabil faptul că aceasta clauză a fost negociată individual și

transparent, nu este abuzivă prin prisma art.1069-1081 din Codul civil.

Conform art.1079 din Codul civil: „într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauzele indicate la art.1077 alin.(l) pct.1)-3) sînt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.”

În speță, din materialele anexate, se constată indubitabil raționamentele reiterate supra, cet.Cucer Ana a negociat individual și transparent cu OCN”Credit Auto”SRL clauzele contractuale, acestea au fost expuse și redate într-un limbaj clar, inteligibil și lizibil, nefiind abuzive prin prisma art.1069-1081 din Codul civil al Republicii Moldova, i-au fost explicate repetat de către OCN”Credit Auto”SRL, le-a înțeles și s-a obligat să le respecte.

Potrivit art.1765 Cod civil: „în afară de dobîndă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului”.

Menționează că activitatea OCN”Credit Auto”SRL constă în acordarea împrumuturilor (creditelor) în schimbul unei dobânzi și a unor comisioane strict stipulate în contract, fapt pentru care se achită impozite. Astfel, dobânda și comisionul perceput are ca scop: achitarea impozitului, compensarea cheltuielilor de acordare, salarizarea personalului implicat, achitarea facturilor pentru servicii (telefonie, internet, etc.), investirea în dezvoltarea continuă a companiei și, nu în ultimul rând, pentru acordarea altor împrumuturi (credite).

În acest sens, conform art.1075 alin.(2) din Codul civil, evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art.1071.

Cu alte cuvinte dacă s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art.1071 din Codul civil, obiectul contractului și caracterul adecvat al prețului sau al remunerației față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, nu se referă la evaluarea caracterului abuziv al clauzelor.

Art. 1071 alin.(1) din Codul civil prevede că, Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură.

Potrivit art.1070 alin.(1) din Codul civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.

Accentuează instanței că în contractul de credit au fost agreate și expuse doar clauze care sunt redactate într-un limbaj clar și inteligibil, iar înainte de semnarea contractului, consumatorului i s-au furnizat informații precontractuale pe suport de hârtie care conțin absolut toate condițiile contractuale.

La caz concret, și respectiva clauză care prevede comisionul pentru primirea sumei creditului de 2% a fost prevăzută în contract în modul stabilit de lege, fiind chiar reiterat conținutul acesteia în toate părțile componente ale Contractului.

Astfel, în cazul în care o clauză se referă la obiectul contractului și la caracterul adecvat al prețului sau remunerației, din start concluzia trebuie să fie că nu putem vorbi de o clauză abuzivă în acest context și nu mai trebuie analizate condițiile cumulative la care a făcut referire mai sus pentru constatarea unei clauze ca fiind abuzivă.

În aceste condiții, cet.Cucer Ana a fost de acord cu condițiile contractuale, le-a înțeles și le-

a acceptat fără careva obiecții, astfel încât, este obligat să își respecte obligațiile asumate prin încheierea Contractului.

Analizând argumentele invocate de CNPF, pârâta le consideră neîntemeiate, care contravin probelor administrate la materialele procedurii administrative din următoarele considerente.

Raționamente cu privire la pretinsul caracter abuziv al clauzelor prin care se stabilește modificarea dobânzii contractuale și art.13 din Legea nr.202/2013 în clauzele cuprinse la pct.4.4. și 4.5. din Contract.

Reclamantul a pretins că clauzele cuprinse în pct.4.4. și 4.5. din Contract sunt abuzive, nefiind transparentă, dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe debitorul consumator prin obligarea acestuia la executarea unor clauze ilegale.

Consideră neîntemeiate aceste argumente din următoarele motive.

Consideră că nu a fost demonstrat întrunirea elementelor cumulative pentru clauzele cu privire la dobânda contractuală să fie considerată drept abuzivă.

În conformitate cu art.1072 alin.(1) din Codul civil al Republicii Moldova: „într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul”.

Așadar, pentru a reține existența unei clauze abuzive este necesară constatarea condițiilor cumulative și anume: Contractul să fie încheiat între un profesionist și un consumator; Clauzele contractuale nu au fost negociate individual; Clauzele contractuale dezavantajează considerabil consumatorul; Clauzele contractuale sunt propuse de către profesionist contrar bunei-credințe.

În primul rând, nu a fost argumentat și probat calitatea de consumator a cet.Cucer Ana. Potrivit art.3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori, prin consumator înțelegem acea: „persoană fizică care intenționează să comande ori să procure sau care comandă, procură ori folosește produse și servicii pentru necesități nelegate de activitatea de antreprenor sau cea profesională”.

Calitatea de consumator nu se prezumă potrivit legii, iar în temeiul art.118 alin.(1) CPC: „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”.

Dubiul rezonabil care trezește suspiciuni privind calitatea de consumator al cet.Cucer Ana rezultă chiar din materialele anexate la procedura administrativă, contractul în litigiu nu prevede expres că creditul se acordă în scop de consum or în pct.1.3. s-au indicat 3 opțiuni pe care cet.Cucer Ana a evitat să divulge scopul.

Printre altele, caracterul legal al acestei clauze se demonstrează inclusiv prin prisma art.1246 Cod civil: „în cazul în care contractul prevede că împrumutul se va folosi pentru o destinație stipulată, împrumutatul este obligat să furnizeze, la cererea împrumutătorului, informația necesară pentru a permite împrumutătorului să verifice respectarea destinației”.

În așa mod, contractul de împrumut sau de credit poate conține clauze în mod legal privind scopul acordat al mijloacelor bănești. Însă, chiar și dacă am admite calitatea de consumator al cet.Cucer Ana considera că nu sunt întrunite celelalte condiții cumulative pentru ca aceste clauze să fie declarate abuzive.

Face trimite la mijloacele de probă care demonstrează contrariul și anume Declarațiile scrise olograf de către cet.Cucer Ana în care se constată în mod incontestabil faptul că cet.Cucer Ana a negociat individual și transparent cu OCN”Credit Auto”SRL clauzele contractuale, acestea au fost expuse și redate într-un limbai clar, inteligibil și lizibil, nefiind abuzive prin prisma art.1069-1081 din Codul civil al Republicii Moldova, i-au fost explicate repetat de către

OCN”Credit Auto”SRL le-a înțeles și s-a obligat să le respecte. Careva pretenții nu are.

Consideră că nu a fost întrunit nici cel de-al doilea element pentru a fi considerată o clauză ca fiind abuzivă și anume cel ce ține de caracterul nenegociat al clauzelor contractuale.

Din materialele dosarului, se atestă indubitabil că, la *****, între OCN”Credit Auto”SRL în calitate de împrumutător și Cucer Ana, în calitate de împrumutat, a fost încheiat Contractul de credit cu dobândă nr.***** (în continuare „Contract”). Contractul a fost încheiat la solicitarea și în temeiul Cererii nr.***** din ***** adresate de Cucer Ana.

În conformitate cu clauzele prezentului Contract, precum este stipulat în pct.1., prin prezentul Contract, Creditorul se obligă să pună la dispoziția Debitorului o sumă de bani sub formă de împrumut, iar Debitorul se obligă să restituie suma de bani și să plătească dobânda și alte plăți aferente conform prezentului Contract. Suma totală și moneda creditului, conform pct.1.1. din Contract: 1 500,00 EUR (29 973,30 LEI).

Potrivit pct.1.4. din Contract, durata creditului: 16 luni.

Potrivit pct.1.5. din Contract, termenul limită de rambursare a creditului: 14.04.2023.

Potrivit pct.1.7. din Contract, dobânda la credit: 6 % = 90,00 EUR/lună.

La fel, în mod esențial menționează că, potrivit pct.4.2. din Contract, dobânda se calculează asupra sumei creditului, începând cu data eliberării creditului până la inclusiv ziua rambursării integrale a acestuia. Dobânda se calculează lunar și se achită în conformitate cu graficul de rambursare indicat în Anexa nr.1 la prezentul Contract.

Conform pct.6.1. din Contract, pentru neachitarea în termen a creditului, Creditorul este în drept să calculeze, iar Debitorul va achita Creditorului o penalitate în mărime de 0,04 % din suma totală a creditului pentru fiecare zi de întârziere a plății (inclusiv sâmbăta și duminica) începând cu prima zi de restanță și până la achitării efective a plății.

La 14.12.2021 creditorul și-a executat corespunzător obligațiile față de debitor ce reies din Contractul de credit nominalizat prin eliberarea mijloacelor bănești cu titlu de împrumut, fapt ce se confirmă prin Dispoziția de plată din 14.12.2021, semnată de debitor, precum și prin aceleași Declarații scrise de acesta.

Astfel, atestă că creditorul și-a executat corespunzător obligațiile față de debitor, punând la dispoziția acestuia mijloacele bănești cu titlu de împrumut în conformitate cu condițiile Contractului. Mijloacele bănești au fost puși la dispoziția acestuia în mod integral fără careva pretenții exprimate legal din partea acestuia. Acest fapt este confirmat prin dispoziția de plată adnotată semnată de ambele părți litigante care servește drept dovadă a recepționării mijloacelor bănești, inclusiv de declarațiile nominalizate. Însă, pe parcursul executării contractului, debitorul nu a manifestat aceeași diligență față de obligațiile lor față de creditor, acumulând restanțe la plata creditului și sumelor aferente.

În conformitate cu art.1069 alin.(1) Cod civil: „Clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu”.

Elementul-cheie pentru a atesta caracterul nenegociat al clauzelor contractuale este ca cealaltă parte să nu fi putut influența conținutul contractului. Ținând cont de circumstanțele enumerate mai sus, observă că de fapt Cucer Ana a avut posibilitatea să influențeze contractul. Aceasta se demonstrează prin declarațiile olografe scrise de Cucer Ana, mențiunile efectuate în contract. La fel, caracterul negociat se demonstrează prin clauzele contractuale în care își dă acceptul cu privire la conținutul contractului, la fel prin aceleași declarații semnate în care a reconfirmat că este de acord cu condițiile contractului.

Mai mult ca atât, potrivit pct.6.5. din Informațiile standard privind creditul pentru

consumatori, cet.Cucer Ana i s-a adus la cunoștință că are dreptul ca, la cerere, să obțină gratuit un exemplar al proiectului de contract de credit. Oferindu-se o astfel de posibilitate este clar că a fost în scopul acordării cet.Cucer Ana termen pentru a face cunoștință cu contractul și de a influența conținutul clauzelor contractuale cu care nu este de acord. Totodată, prin însăși informațiile standard eliberate, au fost enumerate clauzele esențiale ale Contractului și până la încheierea acestui contract, reclamantul la fel a avut posibilitatea să influențeze conținutul contractului.

Totodată, în acord cu art.18 din Legea nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, dacă cet.Cucer Ana nu ar fi fost de acord cu conținutul acestuia sau ar fi considerat că careva clauze sunt în detrimentul acestuia, acesta avea la dispoziție un termen de 14 zile calendaristice în care putea să revoce contractul de credit fără a invoca vreun motiv, și acest termen urma să curgă fie de la data încheierii contractului de credit, fie de la data la care debitorului i-au fost aduse la cunoștință clauzele și condițiile contractuale și informațiile prevăzute la art.10 din Legea dată, în cazul în care ziua respectivă a fost ulterior datei încheierii contractului de credit. Dimpotrivă însă, după încheierea Contract, cet.Cucer Ana nu a avut careva pretenții la încheierea acestuia.

Cucer Ana nu a demonstrat cum clauzele contractuale îl dezavantajează considerabil. De altfel, pentru a se considera un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, se va verifica conținutul drepturilor și obligațiilor părților, valoarea, la care acestea se raportează, precum și existența clauzelor, prin care nu se acordă aceleași drepturi ambelor părți contractante. O clauză, pentru a fi abuzivă, trebuie să producă un dezechilibru între prestațiile părților, analizarea acestei condiții implicând o comparație între interesele celor două părți ale contractului, pentru a se verifica, dacă interesul consumatorului a fost neglijat, în raport cu cel al contractantului său.

Pentru a ști dacă o clauză provoacă un „dezechilibru semnificativ” între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului, trebuie să se țină seama, în special, de normele aplicabile în dreptul național, în lipsa unui acord între părți, în acest sens.

Prin intermediul unei asemenea analize comparative, se va ține cont în ce măsură contractul îl plasează pe consumator într-o situație juridică mai puțin favorabilă în raport cu cea prevăzută de dreptul național în vigoare.

De asemenea, este relevant în acest scop, să se procedeze la o examinare a situației juridice, în care se găsește consumatorul menționat, având în vedere mijloacele de care dispune, potrivit reglementării naționale, pentru a face să înceteze utilizarea clauzelor abuzive.

Atestă că OCN”Credit Auto”SRL și-a executat corespunzător obligațiile față de cet.Cucer Ana, punând la dispoziția acestuia mijloacele bănești cu titlu de împrumut în conformitate cu condițiile Contractelor. Mijloacele bănești au fost puși la dispoziția acestuia în mod integral fără careva pretenții exprimate legal din partea cet.Cucer Ana. Drept dovadă a recepționării mijloacelor bănești inclusiv de declarațiile nominalizate.

În astfel de circumstanțe, atestă că de fapt dezechilibrul este în detrimentul OCN”Credit Auto”SRL și nu a cet.Cucer Ana, or, până la ziua de azi, OCN”Credit Auto”SRL nu și-a recuperat soldul creditului restant, însă la acordarea creditului și-a diminuat considerabil patrimoniul, având speranța legitimă ca cet.Cucer Ana să își execute corespunzător obligațiile.

Consideră că nu a fost demonstrat comportamentul de rea-credință al OCN”Credit Auto”SRL.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil: „Persoanele fizice și juridice participante la raporturile

juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară”.

Așadar, buna-credință a unui participant se prezumă, iar cealaltă parte trebuie să răstoarne această prezumție prin prezentarea unor probe veridice privind comportamentul de rea-credință.

Prin prisma celor menționate mai sus și anume că OCN”Credit Auto”SRL a acționat strict în conformitate cu prevederile contractuale și legea, consideră în mod indubitabil comportamentul de bună-credință al OCN”Credit Auto”SRL, atât la momentul încheierii Contractului de credit, cât și pe parcursul executării acestuia.

Potrivit art.11 Cod civil: „(1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.(2) în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament”.

Deși a demonstrat, neîntrunirea condițiilor cumulative pentru a se constata o clauză contractuală ca fiind abuzivă, în cele ce urmează va demonstra legalitatea clauzelor contractuale cu privire la dobânda contractuală.

Conform art.1763 alin.(1) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăti aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

La rândul său, alin.(3) al aceluiași articol prevede că față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul.

Prin urmare, contractele de creditare nebancară sunt aceleași contracte de împrumut, dar cu anumite particularități specifice și sunt reglementate de normele referitoare la contractul de împrumut, dacă acestea nu contravin normelor specifice.

Astfel, menționează că contractele încheiate de OCN”Credit Auto”SRL sunt contracte de împrumut cu titlu oneros care prevăd achitarea unei dobânzi pentru folosirea împrumutului, în conformitate cu art.1244 din Codul civil.

Prin urmare, dobânda solicitată este dobânda contractuală care reprezintă plata pentru folosirea împrumutului și se deosebește de dobânda de întârziere prevăzută la art.942 din Codul civil care reprezintă plata pentru executarea cu întârziere a obligaților pecuniare, dacă o sumă de bani nu este plătită la scadență. Deci sunt două dobânzi total diferite.

Respectiv, dobânda agreată și stipulată de părți în Contract urmează a fi analizată prin prisma art.1244 din Codul civil.

La rândul său, deși potrivit art.1244 alin.(1) din Codul civil, rata anuală a dobânzii nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat-o, alin.(2) al aceluiași articol prevede o excepție, și anume că, interdicția prevăzută la alin.(1) nu se aplică dobânzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanțelor, Banca Națională a Moldovei de băncile comerciale, de asociațiile de economii și împrumut, organizațiile de creditare nebancară, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Prin urmare, chiar daca alin.(3) al art.1244 prevede că rata dobânzii prin care se încalcă dispozițiile alin (1) urmează a fi redusă până la rata maximă permisă conform alin.(1), norma nu

este aplicabilă excepțiilor prevăzute la alin.(2).

Cu alte cuvinte dobânzile percepute de către organizațiile de creditare nebancară pot depăși dublul ratei de referință CHIBOR, iar ajustarea acestora la limitele art.1244 alin.(1) contravine excepției de la alin.(2) al aceluiași articol.

În acest sens, menționează că dobânda contractuală este una rezonabilă care respectă prevederile legale.

În altă ordine de idei, activitatea OCN"Credit Auto"SRL constă în acordarea împrumuturilor (creditelor) în schimbul unei dobânzi și a unor taxe strict stipulate în contract, fapt pentru care se achită impozite. Astfel, dobânda și taxele perceput are ca scop: achitarea impozitului, compensarea cheltuielilor de acordare, salarizarea personalului implicat, achitarea facturilor pentru servicii (telefonie, internet, etc.), investirea în dezvoltarea continuă a companiei și, nu în ultimul rând, pentru acordarea altor împrumuturi (credite).

În acest sens, conform art.1075 alin.(2) din Codul civil, evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art.1071.

Cu alte cuvinte dacă s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art.1071 din Codul civil, obiectul contractului și caracterul adecvat al prețului sau al remunerației față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, nu se referă la evaluarea caracterului abuziv al clauzelor.

Art.1071 alin.(1) din Codul civil prevede că persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură.

Potrivit art.1070 alin.(1) din Codul civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.

Accentuează că, în contractul de credit au fost agreate și expuse doar clauze care sunt redactate într-un limbaj clar și inteligibil, iar înainte de semnarea contractului, cet.Cucer Ana i s-au furnizat informații precontractuale pe suport de hârtie care conțin absolut toate condițiile contractuale.

Astfel, în cazul în care o clauză se referă la obiectul contractului și la caracterul adecvat al prețului sau remunerației, din start concluzia trebuie să fie că nu putem vorbi de o clauză abuzivă în acest context și nu mai trebuie analizate condițiile cumulative la care s-a făcut referire mai sus pentru constatarea unei clauze ca fiind abuzivă.

În aceste condiții, cet.Cucer Ana a fost de acord cu condițiile contractuale, le-a înțeles și le-a acceptat fără careva obiecții, astfel încât, este obligat să își respecte obligațiile asumate prin încheierea Contractului.

Suplimentar, clauza de la pct.4.4 are un caracter obiectiv și previzibil. Clauza de la pct.4.4 prevede posibilitatea modificării dobânzii în funcție de factori obiectivi și externi, respectiv: rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei; rata inflației; evoluția pieței financiar-bancare și nebancare.

Acești indicatori sunt independenți de voința creditorului, publici și verificabili, ceea ce exclude caracterul arbitrar sau discreționar al modificării dobânzii.

Clauza respectă cerințele de informare. Clauza instituie obligația expresă a creditorului de a notifica debitorul în scris, cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de aplicarea noii dobânzi.

Această prevedere respectă principiul transparenței, oferă debitorului posibilitatea reală de a analiza impactul modificării; este conformă cerințelor bunei-credințe contractuale prevăzute de art.10 și art.17 Cod civil.

În concluzie, clauza este clar formulată, are un mecanism previzibil, nu conferă creditorului un drept unilateral nelimitat; nu creează dezechilibru semnificativ între părți. Prin urmare, nu poate fi calificată ca abuzivă.

În aceeași ordine de idei, și clauza pct.4.5 este legală și nu are un caracter abuziv. Or, clauza de la pct.4.5 oferă debitorului o alternativă reală și efectivă: fie acceptă noua dobândă prin semnarea unui acord adițional; fie, în caz de dezacord, are dreptul să restituie integral soldul creditului și obligațiile aferente. Această opțiune este în deplină concordanță cu principiul libertății contractuale consacrat de art.9 Cod civil.

De asemenea, clauza se caracterizează prin lipsa constrângerii sau sancțiunii disproporționate. Rezoluțiunea contractului intervine doar în situația pasivității debitorului, respectiv dacă acesta: nici nu restituie creditul; nici nu semnează acordul adițional. Rezoluțiunea reprezintă un remediu contractual legal, prevăzut de Codul civil, și nu o sancțiune abuzivă, fiind aplicabilă exclusiv în cazul neexecutării obligațiilor contractuale.

Este respectat echilibrul contractual. Clauza nu obligă debitorul să accepte modificarea dobânzii; nu impune penalități excesive; menține echilibrul dintre interesele creditorului și cele ale debitorului. Astfel, nu este întrunit nici criteriul dezechilibrului semnificativ prevăzut de art.1069 Cod civil.

În altă ordine de idei, precum s-a reținut în Hotărârea CNPF (pag.8-9) că „la verificarea corespunderii prevederilor contractuale cu prescripțiile legale citate, nu s-a identificat depășirea limitelor legale”. În concluzie, consideră neîntemeiate alegațiile reclamantului în această parte.

Raționamente cu privire la pretinsul caracterul abuziv al clauzei contractuale din pct.6.3. din Contract prin care se stabilește plata de către debitor a penalității:

Atrage atenția instanței de judecată că clauza penală agreată de părți în Contracte este una legal încheiată.

Conform art.901 alin.(1-3) din Codul civil: „(1) Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. (5) Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.”

Activitatea OCN”Credit Auto”SRL constă în acordarea împrumuturilor (creditelor) în schimbul unei dobânzi și a unor comisioane strict stipulate în contract, fapt pentru care se achită impozite. Astfel, dobânda și comisionul perceput are ca scop: achitarea impozitului, compensarea cheltuielilor de acordare, salarizarea personalului implicat, achitarea facturilor pentru servicii (telefonie, internet, etc.), investirea în dezvoltarea continuă a companiei și, nu în ultimul rând, pentru acordarea altor împrumuturi (credite).

Menționează că, majoritatea cheltuielilor enumerate (impozite, salarizare, servicii), creditorul este obligat să le suporte indiferent de faptul dacă debitorii își achită ratele. Anume din

această cauză, la art.947 alin.(1) din Codul civil, legiuitorul a prevăzut că clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Iar alin.(4) al aceluiași articol prevede că părțile pot conveni asupra unei penalități mai mari decât prejudiciul.

În caz de neachitare la timp a ratelor de către debitori, pentru a face față cheltuielilor, creditorul este pus în situația de a acorda mai puține împrumuturi (credite) și de a renunța la unele investiții în dezvoltarea companiei, iar aceasta inevitabil duce la micșorarea numărului de clienți și reducerea puterii de competitivitate pe piață.

Totodată, în vederea recuperării creanțelor restante creditorul este nevoit să angajeze personal suplimentar cu necesitatea asigurării condițiilor de muncă. Când debitorul nu-și execută corespunzător obligațiile contractuale, creditorul este nevoit să remedieze situația, prin toate căile legal posibile, întreprinzând mai multe acțiuni de revendicare a creanțelor: apeluri telefonice; expedierea sms si mesaje prin diverse aplicații; identificarea profilurilor pe rețele de socializare și transmiterea mesajelor cu solicitarea achitării; întocmirea și expedierea notificărilor. Toate acestea de asemenea sporesc cheltuielile.

Natura clauzei penale convenite în contract denotă un complex de despăgubiri pentru prejudicial cauzat, care, în esență, cuprinde: imposibilitatea creditorului de a folosi mijloacele bănești pe care avea o speranță rezonabilă să le obțină; salarizarea personalului implicat la întreprinderea acțiunilor de revendicare a creanțelor descrise mai sus; achitarea facturilor pentru folosirea mijloacelor utilizate. în multe cazuri cheltuielile enumerate nu sunt acoperite prin penalitatea calculată și pentru a nu depăși limitele rezonabilului, rămân pe seama creditorului, provocându-i pierderi neacoperite.

Astfel, prin neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor contractual debitorul prejudiciază creditorul, iar dauna este în continuă creștere până la achitarea totală a datoriei.

Totodată conform art.947 alin.(1) din Codul civil: „Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate)”.

Așadar, clauza penală este inserată în contractul de credit cu scopul de a garanta executarea obligației de către debitor și doar în mod subsidiar cu scop de sancționare a debitorului. Acesta se explică și prin poziționarea clauzei penale anume în capitolul dedicat acesteia, intitulat „Mijloacele de garantare a executării obligațiilor” din Codul civil al Republicii Moldova. Funcția de garanție a clauzei penale este eficientă numai în măsura în care cuantumul penalității este stabilit în mod corespunzător, pe măsura riscului suportat de Creditor, astfel încât, penalitatea fiind un mijloc de disciplinare a debitorului, ultimul va face tot posibilul să execute întocmai prestațiile datorate. Prin urmare, prin stipularea clauzei penale în contract, Creditorul urmărește de fapt, executarea obligației principale, determinând consumatorii să execute corespunzător și cu bună-credință obligațiile rezultate din contract.

Astfel, potrivit art.5 alin.(3) lit.1) al legii, Informațiile precontractuale cuprind: rata dobânzii aplicabilă în cazul ratelor restante, măsurile pentru ajustarea acesteia și, unde este cazul, orice penalități aplicate în caz de neachitare.

Potrivit art.10 alin.(3) lit.1) al respectivei legi, Contractul de credit specifică în mod clar și concis: rata dobânzii, în cazul plăților expirate, aplicabilă la data încheierii contractului de credit, măsurile pentru ajustarea acesteia și, dacă este cazul, orice penalități datorate în caz de neplată.

Ținând cont de acestea, consideră și în această parte drept neîntemeiate pretențiile

reclamantului. Or, pârâtul a introdus în contracte penalități proporționale prejudiciului care îi poate fi cauzat și astfel acesta este în drept să includă clauze penale în contractele de împrumut.

Clauza prevăzută la pct.6.3 din Contractul de credit, potrivit căreia plata penalității nu lipsește creditorul de dreptul de a solicita repararea integrală a prejudiciului, inclusiv prejudiciul efectiv și venitul ratat, este pe deplin conformă dispozițiilor Codului civil.

În special, prevederile legale: ce consacră principiul reparării integrale a prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale; permite cumularea penalității cu repararea prejudiciului, în măsura în care părțile au convenit expres acest lucru; stabilește că penalitatea nu exclude despăgubirea prejudiciului suplimentar, dacă prin contract nu se prevede contrariul.

Prin urmare, clauza 6.3 nu instituie o dublă sancționare nelegală, ci reflectă exact voința părților de a permite repararea integrală a prejudiciului, în situația în care penalitatea nu acoperă în totalitate daunele suferite de creditor.

Invocarea caracterului abuziv al clauzei pct.6.3 este lipsită de temei juridic, având în vedere următoarele: Debitorul a confirmat, prin declarații scrise repetate, că: a beneficiat de informații complete, clare și suficiente anterior semnării contractului; i-a fost acordat suficient timp pentru analizarea și compararea ofertelor de creditare; a negociat toate clauzele contractului, nu doar unele dintre acestea; a acceptat contractul în urma unei evaluări personale și conștiente a ofertei OCN”Credit Auto”SRL.

Conform art.1069-1081 Cod civil, o clauză negociată individual nu poate fi calificată drept abuzivă, iar sarcina probei în acest sens revine părții care o contestă, fapt care nu a fost probat.

Clauza este formulată într-un limbaj clar, lizibil și lipsit de ambiguități, fiind pe deplin inteligibilă pentru un debitor diligent. Aceasta precizează explicit: natura penalității; dreptul distinct al creditorului la despăgubiri; tipurile de prejudicii ce pot fi solicitate (prejudiciu efectiv și venit ratat). Prin urmare, nu se poate reține o eventuală încălcare a cerințelor de transparență contractuală. În concluzie, consideră neîntemeiate alegațiile reclamantului în această parte,

Raționamente cu privire la pretinsul caracterul abuziv al unor clauze contractuale din pct. 1.11., 1.12., 8.1. lit.g) și 11.2 din Contract:

În final, reclamantul CNPF a reținut mai multe motive prin care a conchis caracterul abuziv al clauzelor contractuale din pct.1.11., 1.12., 8.1. lit.g) și 11.2 din Contract.

Pârâtul nu este de acord cu alegațiile invocate și le consideră neîntemeiate. Or, nu a fost demonstrat prin probe pertinente și concludente caracterul abuziv al clauzelor contractuale.

Referitor la pretinsul caracterul abuziv al acestor clauze, menționează că argumentele în partea netemeiniciei concluziei cu privire la caracterul abuziv al clauzelor cu privire la celelalte clauze se aplică mutatis mutandis și în privința acestor clauze. Or, din nou prin aceleași declarații, cet.Cucer Ana a recunoscut expres și irevocabil că clauzele date au negociat individual și transparent cu OCN”Credit Auto”SRL au fost expuse și redate într-un limbaj clar, inteligibil si lizibil, nefiind abuzive prin prisma art.1069-1081 din Codul civil al Republicii Moldova, i-au fost explicate repetat de către OCN”Credit Auto”SRL, le-a înțeles și s-a obligat să le respecte.

În concluzie, consideră neîntemeiate argumentele în această parte, or, conform art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă: „(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.” Iar reclamantul nu a demonstrat că clauzele invocate în acțiunea depusă au un caracter abuziv și sunt nule.

În baza faptelor și argumentelor sus-menționate și în temeiul prevederilor legale solicită respingerea cererii de chemare în judecată depuse de Comisia Națională a Pieții Financiare către OCN”Credit Auto”SRL cu privire la constatarea nulității clauzelor abuzive în Contractul de

credit cu dobândă nr.***** din ***** încheiat între OCN”Credit Auto”SRL și Cucer Ana, ca fiind neîntemeiată; încasarea din contul Comisiei Naționale a Pieții Financiare în beneficiul OCN”Credit Auto”SRL a cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședințelor de judecată, reprezentantul pârâtului, avocatul Bobuțac Călin, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA nr.*****din 23.06.2023, a solicitat respingerea acțiunii înaintată de Comisia Națională a Pieței Financiare, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Intervenientul accesoriu - Cucer Ana, fiind citată legal, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.86), în ședințele de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea depusă, ascultând explicațiile ambelor părți, studiind probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea reclamantei Comisia Națională a Pieței Financiare împotriva pârâtului OCN”Credit Auto”SRL este întemeiată și pasibilă de admis parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.118 alin. (1) și alin.(3) Cod de procedură civilă, (1) fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art.121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1) și alin.(3) Cod de procedură civilă, (1) instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (3) Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art.240 alin.(1) și alin.(3) Cod de procedură civilă, (1) la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. (3) Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Obiect al examinării prezentei cauze îl constituie verificarea temeiniciei pretenției reclamantei privind constatarea nulității și constatarea caracterului abuziv a unor clauze din

Contractul de credit cu dobândă nr.***** din data de *****, încheiat între OCN”Credit auto” şi Cucer Ana.

Cercetarea stării de fapt denotă următoarele:

Potrivit Declarației pe propria răspundere semnată olograf, Cucer Ana a solicitat un credit de la OCN”Credit Auto”SRL în mărime de 1500 euro, cu gaj (*****). Tot prin declarația dată, Cucer Ana a menționat că i-a fost explicat faptul că suma de 90 euro este doar achitarea dobînzii lunare fără rambursarea soldului creditului. Mai indică faptul că Contractul de credit nr.***** și gaj cu nr.215/A le-a citit, a făcut cunoștință cu toate punctele contractuale și îi sunt clare neavînd pretenții. A avut suficient timp la dispoziție pentru a analiza ofertele de creditare și a ales OCN”Credit Auto”SRL(f.d.37).

Potrivit cererii nr.***** depuse către OCN”Credit Auto”SRL la data de *****, Cucer Ana a solicitat eliberarea unui credit în sumă de 1500 euro pe un termen de 16 luni(f.d.55).

Prin Declarația din *****, Cucer Ana a declarat că în urma explicațiilor şi informațiilor oferite de OCN”Credit Auto”SRL, a unei evaluări personale a ofertei companiei, în urma unui acord expres şi irevocabil al acesteia privind primirea informațiilor necesare, fiindu-i oferit suficient timp pentru a face cunoştință cu acestea, astfel încât să poată compara oferta de creditare a OCN”Credit Auto”SRL cu alte oferte de împrumut/creditare şi a identifica oferta care o interesează, a acceptat oferta OCN”Credit Auto”SRL, încheind în acestsens contractul de credit cu dobândă nr.*****. Astfel, a declarant că toate clauzele Contractului de credit cu dobândă nr.***** din ***** și a actelor aferente acestuia pe care le-a încheiat, le-a negociat individual şi transparent cu OCN”Credit Auto”SRL, au fost expuse şi redate într-un limbaj clar, inteligibil şi lizibil, nefiind abuzive prin prisma art.1069-1081 din Codul civil al Republicii Moldova, i-au fost explicate repetat de către OCN”Credit Auto”SRL, le-a înțeles și se obligă să le respecte, neavînd pretentii(f.d.38).

La data de *****, între OCN”Credit Auto”SRL și Cucer Ana a fost încheiat contractul de credit cu dobîndă nr.*****, prin care Cucer Anei a fost acordat un împrumut în sumă de 1500 euro = 29973,30 lei(f.d.66-73).

Potrivit dispoziției de plată nr.*****, se confirm faptul că OCN”Credit Auto”SRL a eliberat la data de ***** Cucer Anei suma de 29973,30 lei(f.d.29).

Potrivit pct.1.11, ”Debitorul nu va contracta alte credite și/sau împrumuturi de la persoane fizice și/sau juridice fără acordul prealabil în scris al Creditorului”.

Potrivit pct.1.12, ”Debitorul nu va înstrăina bunurile din proprietatea sa fără informarea prealabilă a Creditorului”.

Potrivit pct.4.4, ”Mărimea dobânzii, stabilită în pct.1.7 din prezentul contract, poate fi modificată de către Creditor în funcție de rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, rata inflației, evoluția pieței financiar bancare și nebancare. Debitorul va fi notificat în scris despre modificare cu cel puțin 10(zece) zile calendaristice înainte de modificare”.

Potrivit pct.4.5, ”Debitorul este obligat în cadrul termenului indicat mai sus, să semneze cu Creditorul un acord adițional în acest sens, cu punerea în aplicare a noii dobânzi din data indicată în acordul adițional. În cazul în care Debitorul nu este de acord cu noua dobândă, acesta, până la expirarea termenului specificat mai sus, va restitui întregul sold al creditului și va achita dobânda calculată până la data restituirii și alte plăți datorate. În cazul în care la expirarea termenului specificat mai sus, Debitorul nu a restituit plățile datorate conform prezentului Contract și nici nu a semnat acordul adițional privind modificarea dobânzii, Creditorul, fără a fi prejudiciate alte drepturi ale acestuia conform legii, declară rezoluțiunea prezentului contract”.

Potrivit pct.6.3, ”Plata de către Debitor a penalității nu lipsește Creditorul de dreptul de a

cere de la Debitor repararea prejudiciilor: atât a prejudiciului efectiv, cât și a venitului ratat, în legătură cu încălcarea de către acesta a condițiilor contractuale”.

Potrivit pct.8.1 lit.g), ”Debitorul este obligat: fără acordul Creditorului (...) să nu înstrăineze bunurile sale cu valoare mai mică de 30% din soldul creditului”.

Potrivit pct.11.2, ”În cazul în care, Debitorul, după semnarea prezentului Contract, nu va ridica creditul solicitat, Creditorul este în drept la rezoluțiunea prezentului contract fără a fi obligat să restituie Debitorului comisionul unic de acordare achitat de către debitor prin semnarea prezentului contract”.

Potrivit pct.1.6 și 3.4, ”Comisionul pentru eliberarea creditului în mărime de 2% din valoarea totală a creditului și achitat de către Debitor la data acordării creditului din surse proprii sau este reținut de Creditor din suma creditului indicat în pct.1.1, fapt pentru care Debitorul își exprimă acordul. Comisionul pentru eliberarea creditului este nerambursabil”, și, respectiv, ”Creditorul va elibera creditul după plata de către Debitor a comisionului unic nerambursabil indicat la pct.1.6 din prezentul contract și după constituirea garanțiilor prevăzute în pct.1.9 al prezentului contract”.

Potrivit pct.5.1, ”În cazul renegocierii/prelungirii creditului, Debitorul va achita Creditorului, la data renegocierii/prelungirii, un comision în mărime de 100 euro din valoarea creditului, la data renegocierii/prelungirii”.

Potrivit pct.7.5, ”În cazul efectuării plăților anticipate, fără închiderea totală a creditului, Debitorul va achita un comision ce constituie două dobânzi în avans, conform Anexei nr.1 la prezentul contract”.

Conform art.993 alin.(1) din Codul civil, oricine îşi poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. (2) Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

Conform art.1027 alin.(1), din Codul civil, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale. (2) Sânt esenţiale clauzele care sânt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părţi, trebuie realizat un acord.

Conform art.1069 alin.(1) din Codul civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.

Conform art.1071 alin.(1), din Codul civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sânt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. (2) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Conform art.1072 alin.(1), din Codul civil, Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. (2) Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol şi art.1075. (3) Listele prevăzute de articolele menţionate la alin.(2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive.

Conform art.1763 alin.(1) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o

organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.

Conform art.942 alin.(1) din Codul civil, În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract. (3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere. (4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere. (5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere. (6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Conform art.1075 alin.(1) din Codul civil, La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. (2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale. (3) În cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau care delimitează în mod clar riscul asigurat şi limitele răspunderii asigurătorului nu se supun evaluării în măsura în care aceste restricţii sînt luate în considerare la calcularea primei plătite de către consumator. Cu toate acestea, clauzele privitoare la procedura care trebuie urmată de fiecare dintre părţi după producerea cazului asigurat sînt supuse evaluării caracterului abuziv.

În conformitate cu art.1 din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, scopul prezentei legi este dezvoltarea cadrului legal necesar pentru asigurarea protecţiei intereselor economice ale consumatorilor prin crearea de condiţii echitabile pentru obţinerea creditelor de consum, precum şi prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor în acordarea creditelor pentru consumatori.

Instanța de judecată a constatat că, CNPF, prin hotărârea nr.35/5 din 23 iunie 2024, a hotărât:

1. Se constată încălcarea de către OCN ”Credit Auto”SRL a art.5 alin.(2) lit.c) și alin.(3) lit.f) și lit.i), art.12 alin.(1) lit.c), art.13 și art.20 alin.(2) din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

2. Se constată caracterul abuziv al clauzelor din Contractul de dobândă nr.***** din data de *****, cuprinse la:
   - pct.1.11, potrivit căruia, „Debitorul nu va contracta alte credite și/sau împrumuturi de la persoanele fizice și/sau juridice fără acordul prealabil scris al Creditorului”;
   - pct.1.12 conform căruia „Debitorul nu va înstrăina bunurile din proprietatea sa fără informarea prealabilă a Creditorului”;
   - pct.4.4 potrivit căruia, „ Mărimea dobânzii, stabilită în pct.1.7 din prezentul Contract, poate fi modificată de către Creditor în funcție de rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, rata inflației, evoluția pieței financiar bancare și nebancare. Debitorul va fi notificat în scris despre modificare cel puțin 10 (zece) zile calendaristice înainte de modificare.”;
   - pct.4.5 din Contract care prevede că, „Debitorul este obligat în cadrul termenului indicat mai sus, să semneze cu Creditorul un acord adițional în acest sens, cu punerea în aplicare a noii dobânzi din data indicată în acordul adițional, în cazul în care Debitorul nu este de acord cu noua dobândă, acesta, până la expirarea termenului specificat mai sus, va restitui întregul sold al creditului și va achita dobânda calculată până la data restituirii și alte plăți datorate. În cazul în care la expirarea termenului specificat mai sus, Debitorul nu a restituit plățile datorate conform prezentului Contract și nici nu a semnat acordul adițional privind modificarea dobânzii, Creditorul, fără a fi prejudiciate alte drepturi ale acestuia conform, legii, declară rezoluțiunea prezentului Contract”;
   - pct.6.3 care prevede că, „Plata de către Debitor a penalității nu lipsește Creditorul de dreptul de a cere de la Debitor repararea prejudiciilor: atât a prejudiciului efectiv, cât și a venitului ratat, în legătură cu încălcarea de către acesta a condițiilor contractuale”;
   - pct.8.1 lit.g) din Contract, prin care debitorul este obligat „fără acordul Creditorului [...] să nu-și înstrăineze bunurile sale cu valoare mai mare de 30% din soldul creditului”;
   - pct.11.2, „în cazul în care, Debitorul, după semnarea prezentului Contract, nu va ridica Creditul solicitat, creditorul este în drept la rezoluțiunea prezentului Contract fără a fi obligat să restituie Debitorului comisionul unic de acordare achitat de către debitor prin semnarea prezentului Contract.”;

Aici, instanța de judecată va sublinia cu titlu de principiul că hotărârea susmențională, emisă de CNPF nr.35/5 din 23 iunie 2024, este un act administrativ individual, prin care CNPF în calitate de autoritatea publică a întreprins o măsură oficială pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, cu efect în exterior. Actul administrativ sus menționat a obținut puterea lucrului decis(art.140 Cod administrativ), nefiind contestat în modul și termenul prevăzut de lege - 30 de zile cu cerere prealabilă adresată organului emitent, și, ulterior, în caz de respingere a cererii prealabile – în termen de 30 de zile de al data notificării cererii prealabile, în instanța de contencios administrativ.

Respectiv, alegațiile pârâtei vizând pretinsa ilegalitatea formală(încălcări de procedură) și ilegalitatea substanțială(încălcări ale legii materiale) nu pot fi reținute de către instanța de judecată, deoarece instanța specializată în materie de drept civil, nu deține competența legală pentru a verificarea legalitatea actului administrativ emis de CNPF, și anume a hotărârii nr.35/5

din 23 iunie 2024, ultima obținând puterea lucrului decis(art.140 Cod administrativ) și reprezintă un document executoriu(art.171 alin.(4) Cod administrativ).

Respectiv, constatările CNPF din actul administrativ emis - hotărârea nr.35/5 din 23 iunie 2024, prin definiție, se caracterizează printr-o triplă prezumție: prezumția de legalitate, prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, trăsături ce îi conferă forță juridică de a fi executat în mod obligatoriu. Referindu-se la prezumția de legalitate, se reține că conform prevederilor Constituției, Republica Moldova este un stat de drept. Exigențele statului de drept, în principal, presupun asigurarea legalității, securității juridice, interzicerea arbitrariului. Un stat de drept este un stat guvernat de lege, iar o caracteristică esențială a statului guvernat de lege este axat pe principiul legalității activității autorităților publice. La rândul său, principiul legalității este unul dintre fundamentele autorității publice și față de care se subordonează autoritatea publică. Respectarea acestui principiu, de către autorități, presupune supunerea acestora ierarhiei normelor juridice. Prin principiul legalității se subînțelege regula fundamentală a dreptului, în virtutea căreia toate organele statului, organizațiile obștești, funcționarii și cetățenii sunt obligați să respecte strict legile și celelalte acte normative adoptate/emise de către autorități, ce reglementează/instituie raporturile sociale la care participă. Subsecvent, legalitatea actului administrativ individual presupune atât supremația legii pentru subiecții de drept vizați, cât și temeiul legal de acțiune în limitele legii a acestor subiecți. În contextul celor relatate, instața subliniază că natura juridică a actelor administrative individuale este guvernată, a priori, de principiul legalității. În cazul nerespectării condițiilor de legalitate la emiterea actului administrativ individual, ca sancțiune intervine nulitatea sau ilegalitatea acestora.

Competența CNPF de a efectua controlul respectării de către subiecții prevăzuți la art.4 alin.(2^1) din Legea nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare a cerințelor art.1069 - 1081 din Codul civil în partea referitoare la contractele încheiate cu consumatorii, la constatarea clauzelor abuzive în contracte și la sesizarea consumatorului sau din oficiu, în condițiile legii este prevăzut de Legea nr.105/2003.

Potrivit art.37 alin.(6) din Legea 105/2003, „Pentru prevenirea includerii în contracte a unor clauze abuzive, acțiunile menționate la alin.(4) și (5) pot fi îndreptate, separat sau în ansamblu, împotriva unui număr de comercianți din același sector economic sau împotriva asociațiilor acestora care utilizează sau recomandă utilizarea acelorași clauze sau a unor clauze similare”.

În acord cu prevederile art.1072 din Codul civil, „(1) într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul. (2) Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist și un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol și art.1075. (3) Listele prevăzute de articolele menționate la alin.(2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive”.

Potrivit art.1069 alin.(1) din Codul civil, „(l) Clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.”

În corespundere cu art.1071 din Codul civil, „(1) Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate si comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. (2) într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist

cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin.(l) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.”

Subsidiar, art.1075 alin.(1) din Codul civil stabilește că, „(1) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 și 1074 se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art.1071”.

Relevante sunt și prevederile art.1075 alin.(2) din Codul civil, conform cărora, „(2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art. 1071. Obiectul contractului și raportul dintre preț și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale”.

Adițional, art.16 lit.a) și lit.b) din Legea nr.105/2003, prevede că „Consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele drepturi: a) de a lua liber decizii la achiziționarea produsului și a serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influența opțiunea acestuia; b) de a beneficia de o redactare clară și precisă a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile principale și condițiile de garanție, de indicarea exactă a prețului sau a tarifului, precum și de stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobânzilor; (...)”.

Respectiv, instanța de judecată acceptă ca fiind conforme legii concluziile CNPF privind nerespectarea de către OCN”Credit Auto” a Legii nr.202/2013 în partea ce ține de plenitudinea și corectitudinea informațiilor incluse în Contract și în Informații precontractuale standard privind creditele pentru consumatori. Potrivit definiției prevăzute la art.3 din Legea nr.202/2013, valoarea totală plătibilă de către consumator este „suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator.”. În speță, OCN”Credit Auto” a definit greșit valoarea totală plătibilă de către consumator ca fiind „costul total al contractului de credit”, deoarece potrivit noțiunii definite la art.3 din Legea nr.202/2013, „valoarea totală a creditului constituie sumele totale puse la dispoziție în baza unui contract de credit, iar costul total al creditului sunt toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de creditor, cu excepția taxelor notariale.”.

Totodată, contrar art.5 alin.(3) lit.f) și art.10 alin.(3) lit. f), coroborat cu noțiunea de „rată aferentă creditului” care semnifică „rată a dobînzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit” stipulată la art.3 din Legea nr.202/2013, în Informații precontractuale standard privind creditele pentru consumatori (Informații precontractuale), precum și în Contract, nu se utilizează rata dobânzii aferente creditului ca procent fix aplicat anual, dar lunar.

Contrar art.5 alin.(3) lit.i) din Legea nr.202/2013, Creditorul a omis să indice în Informații precontractuale, comisionul de renegociere/prelungire, astfel cum este prevăzut la pct.5.1 din Contract „5.7 în cazul renegocierii/prelungirii creditului, Debitorul va achita Creditorului, la data renegocierii/prelungirii, un comision în mărime de 100 Euro din valoarea creditului, la data renegocierii/prelungirii”.

Sînt întemeiate, argumentele reclamantei privind nerespectarea de către pârâta a dispozițiilor imperative, stabilite la art.20 din Legea nr.202/2013 în clauza cuprinsă la pct.7.5 din Contract.

Conform pct.7.5 din Contract, ”În cazul efectuării plăților anticipate, fără închiderea totală a Creditului, Debitorul va achita un comision ce constituie două dobânzi avans, conform Anexei

nr.1 la prezentul Contract". Normele speciale din Legea nr.202/2013 reglementează aspectele legate de rambursarea anticipată, implicit de mărimea maximă a compensațiilor, la care poate pretinde creditorul.

Anume, în conformitate cu art.20 alin.(2) din legea prenotată, „(2) în cazul rambursării anticipate a creditului, creditorul este îndreptățit la o compensație rezonabilă și justificată în mod obiectiv pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului, cu condiția ca rambursarea anticipată să intervină într-o perioadă în care rata dobînzii aferente creditului, este fixă. O astfel de compensație nu poate fi mai mare de: a) 1% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și rezilierea convenită a contractului de credit este mai mare de un an; b) 0,5% din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru rezilierea contractului de credit nu este mai mare de un an (...)".

Respectiv, constatările reclamantei referitoare la faptul că conținutul pct.7.5 din Contract la norma art.20 din Legea nr.202/2013, încălcă norma imperativă a legii prin stabilirea în contract a unei compensații ce depășește limitele legale admise, sunt întemeiate.

Cu referire la nerespectarea dispozițiilor imperative, prevăzute de art.12 din Legea nr.202/2013 în clauzele cuprinse la pct. 1.6 și 3.4. din Contract, se reține că, potrivit pct.1.6. din Contract: „Comision pentru eliberarea creditului în mărime de 2% din valoarea totală a creditului și achitat de către Debitor la data acordării creditului din surse proprii sau este reținut de Creditor din suma; creditului indicat în pct.1.1, fapt pentru care Debitorul își exprimă acordul. Comisionul pentru eliberarea creditului este nerambursabil." Totodată, în acord cu pct.3.4 din Contract, „Creditorul va elibera creditul după plata de către Debitor a comisionului unic nerambursabil indicat la pct.1.6 din prezentul Contract și după constituirea garanțiilor prevăzute în pct.1.9 al prezentului Contract."

Prevederile referitoare la faptul că debitorul achită un comision în cuantum de 2% din valoarea totală a creditului pentru punerea la dispoziția sa a mijloacelor bănești, contravin art.12 alin.(1) lit.c) din Legea nr.202/2013 care prevede că, pe parcursul derulării contractului de credit nu se admite perceperea unui comision de retragere pentru sumele trase din credit.

Prin urmare, cele enunțate cu referire la nerespectarea art.12 și art.20 din Legea nr.202/2013 (pct.23-29), devin incidente dispozițiile art.329 alin.(1) din Codul civil, potrivit cărora: „(1) în contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție)".

Cu referire la caracterului abuziv al clauzelor contractuale, instanța reține prevederile art.1075 alin.(1) din Codul civil, care prevede că, la evaluarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 și art.1074, se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. Raportat la speță, în data de *****, creditorul și debitorul au încheiat un Contract de credit, în sensul art.1763 alin.(1) din Codul civil, la solicitarea debitorului. Astfel, OCN"Credit Auto"SRL desfășurând activitate de acordare a creditelor nebancare, cu titlu profesionist, în baza clauzelor și condițiilor oferite de aceasta, clauzele contractuale fiind elaborate anticipat pentru o multitudine de contracte, ceea ce denotă caracterul abuziv al acestora. Obiecțiile pârâtului referitoare la faptul că consumatorul Cucer Ana a scris declarații persoane, nu pot fi reținute de către instanța, deoarece respectivele declarații au drept scop denaturată protecției consumatorului, oferite acestuia prin lege.

Caracterul abuziv al clauzelor prin care se stabilește modificarea dobânzii contractuale și nerespectarea art.13 din Legea nr.202/2013: Potrivit pct.4.4 și 4.5 din Contract: „4.4 Mărimea dobânzii, stabilită în pct.1.7 din prezentul Contract, poate fi modificată de către Creditor în funcție de rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, rata inflației, evoluția pieței financiar bancare și nebancare. Debitorul va fi notificat în scris despre modificare cel puțin 10 (zece) zile calendaristice înainte de modificare. 4.5 Debitorul este obligat în cadrul termenului indicat mai sus, să semneze cu Creditorul un acord adițional în acest sens, cu punerea în aplicare a noii dobânzi din data indicată în acordul adițional. În cazul în care Debitorul nu este de acord cu noua dobândă, acesta, până la expirarea termenului specificat mai sus, va restitui întregul sold al creditului și va achita dobânda calculată până la data restituirii și alte plăți datorate. In cazul în care la expirarea termenului specificat mai sus, Debitorul nu a restituit plățile datorate conform prezentului Contract și nici nu a semnat acordul adițional privind modificarea dobânzii, Creditorul, fără a fi prejudiciate alte drepturi ale acestuia conform, legii, declară rezoluțiunea prezentului Contract.”.

Art.3 din Legea nr.202/2013, „rata fixă a dobînzii aferente creditului - convenirea părților, în contractul de credit, asupra unei rate a dobînzii aferente creditului pentru întreaga durată a contractului de credit sau asupra mai multor rate ale dobînzii aferente creditului pentru termene parțiale, aplicînd exclusiv un procentaj fix stabilit”.

Prin urmare, analizând prevederile contractuale menționate, nu este clar dacă caracterul dobânzii este unul fix sau flotant. Pe de o parte, se indică faptul că dobânda este una fixă, pe de altă parte, pct.4.4 din Contract, permite Creditorului să modifice rata dobânzii contractuale, luând ca bază criteriile stabilite pentru dobânda flotantă. Prin urmare aceste constatări ale reclamantei la fel sunt apreciate de instanța ca întemeiate.

În același context, la aprecierea caracterului abuziv prin prisma art.1071 din Codul civil, ținând cont că debitorul este un consumator, aflându-se într-o situație de inferioritate privind puterea de negociere, dar și a nivelului de informare, este necesar ca natura serviciilor furnizate efectiv să poată fi în mod rezonabil înțeleasă sau dedusă din contractul avut în vedere în ansamblul său. Clauza prenotată, nu precizează periodicitatea și/sau condițiile în care survine modificarea ratei dobânzii flotante, atât în sensul majorării, cât și în cel al reducerii acesteia, fapt prin care eșuează satisfacerea testului de transparență intangibilitate și predictibilitate a efectului clauzelor contractuale.

În condițiile relatate supra, prin clauzele prevăzute la pct.4.4 și pct.4.5 din Contract, creditorul încălcă art.13 din Legea nr.202/2013.

Adițional constatărilor aferente lipsei transparenței pct.4.4. și 4.5. din Contractul de credit, se mai reține că creditorul impune debitorului obligația să accepte, în termen de 10 zile, cuantumul ratei dobânzii, propus spre modificare, iar, în situația în care debitorul nu este de acord cu noua dobândă, propusă de creditor, acesta, în termen de 10 zile, este obligat să restituie întregul sold al creditului și dobânda calculată până la data restituirii, precum și alte plăți datorate, în acest sens, intervenind, ca finalitate, rezoluțiunea contractului. În context, evaluarea caracterului abuziv al clauzei abordate se referă nu la caracterul adecvat al dobânzii (considerate drept remunerație în contractele de credit), fapt exceptat prin prisma art.1075 alin.(2) din Codul civil, ci la modalitatea de exercitare a dreptului creditorului de modificare a mărimii dobânzii, care se constată a fi stabilită în detrimentul dreptului și al interesului debitorului-consumator.

Prin urmare, potrivit art.1072 alin.(1) din Codul civil, la evaluarea potențialului caracter abuziv, se analizează dacă clauza contractuală prenotată care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar

bunei-credințe, consumatorul.

În acest context, se analizează și natura sau obiectul contractului de credit, care, potrivit art.3 din Legea nr.202/2013, este un contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amânare la plată, împrumut sau alte facilități similare, atunci când consumatorul plătește pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor.

Respectiv, din considerentul insuficienței mijloacelor financiare pentru satisfacerea unor necesități personale de consum, consumatorul contractează un credit, pe care urmează a-l achita în rate lunare, conform capacităților de plată ale acestuia.

Așadar, consumatorul, preferând încheierea unui contract de credit cu rata dobânzii fixe, așa cum este indicat la pct.1.5. din Contractul de credit, optează pentru o predictibilitate în ceea ce privește cuantumul ratelor lunare.

Potrivit art.11 alin.(1) din Codul civil, „(1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.”.

Analizând conținutul clauzei de la pct.4.4. și 4.5. din Contractul de credit, se conturează, cu claritate, faptul că creditorul și-a propus protejarea propriilor interese economice, rezervându-și dreptul de majorare a dobânzii, sub sancțiunea rezoluțiunii contractului, punând consumatorul în situația de a accepta semnarea acordului adițional, și de a restitui, în caz contrar, soldul creditului, care reprezintă suma de bani, pe care acesta ar putea să nu o dețină.

În acest sens, devin aplicabile prevederile art.1077 alin (1) sbp.4) lit.a) din Codul civil, care stipulează că „(1) Sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect: [...] 4) faptul că contractul generează obligații în sarcina consumatorului, dar: a) nu generează obligații în sarcina profesionistului, or, în speță, Contractul de credit nu prevede, pe principii de proporționalitate, o consecință juridică de aceeași natură pentru creditor. Corelativ, se apreciază caracterul variabil și imprevizibil al condițiilor care pot determina inițiativa modificării dobânzii contractuale, consumatorul fiind în imposibilitate să previzioneze aceste acțiuni, ceea ce constituie o ingerință în securitatea raportului juridic și predictibilitatea financiară a contractului de credit, asumat a fi purtător de dobândă fixă de către debitor.

În esență, clauza de la pct.4.4. și 4.5 din Contractul de credit stabilește că consumatorul fie acceptă modificarea dobânzii contractuale, fie este impus să asigure achitarea integrală, în termenul imediat, ceea ce, de fapt, diminuează exponențial libertatea de alegere a consumatorului.

Având în vedere cele enunțate supra, se apreciază ca fiind abuzivă clauza propusă de profesionist la pct.4.4. și 4.5. din Contractul de credit, or, aceasta este netransparentă, dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, debitorul-consumator prin obligarea acestuia la executarea unor clauze ilegale.

Caracterul abuziv al clauzelor prin care se stabilește plata, de către debitor a penalității: La acest capitol, potrivit pct.6.3 din Contract, ”Plata de către Debitor a penalității nu lipsește Creditorul de dreptul de a cere de la Debitor repararea prejudiciilor: atât a prejudiciului efectiv, cât și a venitului ratat, în legătură cu încălcarea de către acesta a condițiilor contractuale. În această privință, se menționează că, condiția inerentă în cadrul verificării respectivei clauze se realizează, a priori, prin prisma întrunirii principiului bunei-credințe, care este interdependent de asigurarea principiului legalității. Art.11 alin.(1) și alin.(2) din Codul civil care definește buna-credință prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a celeilalte părți la raportul juridic. Prin urmare, prin prisma art.942 alin.(4), art.947 din Codul civil, se conchide că la aprecierea bunei-credințe va trebui să se țină cont de scopul esențial urmărit de creditor prin

clauza respectivă, care instituie, în mod vădit, un prejudiciu ce se impune consumatorului fără a fi reflectat, cert și previzibil. In aceste condiții, debitorul este lipsit de posibilitatea sesizării întinderii obligațiilor asumate prin încheierea respectivului contract. Or, art.1071 din Codul civil, obligă asigurarea caracterului clar și inteligibil al clauzelor contractuale, care este indisolubil legat de perceperea clară a întinderii impactului contractului asupra părților acestuia.

Complementar, menționează că Creditorul desfășoară activitate de creditare nebancară cu titlu profesionist, fiind înregistrat în Registrul organizațiilor de creditare nebancară autorizate. Prin urmare, menținerea echilibrului între drepturile și obligațiile părților pot fi evaluate și prin prisma reciprocității unor drepturi și obligații în procesul de analiză plenară a Contractului. Acest dezechilibru semnificativ al prestațiilor părților, este caracterizat de potențialul profesionistului de a câștiga, în dauna consumatorului. Lipsa caracterului previzibil al clauzelor contractuale și efectelor acestora atrage după sine grave carențe în asigurarea securității juridice a părților contractului. Așadar, clauzele cuprinse la pct.6.3 din Contract, contravin cerințelor de bună-credință, transparență și predictibilitate, precum și creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, care decurg din contract și, respectiv, comportă un caracter abuziv.

Cu referire la caracterul abuziv al unor clauze cu privire la garanții personale și răspunderea părților, pct.1.11, 1.12, pct.8.1 lit.g) și 11.2 din Contract, sunt drept clauze contractuale preformulate, atestă că, creditorul a acționat fără bună-credință, inserând în Contract, contrar art.1072 alin.(1) din Codul civil, ce limitează în mod nejustificat, exercitarea unor drepturi de către debitorul-consumator, or, acesta nu poate fi obligat irevocabil de a respecta clauze care creează, contrar cerințelor de bună-credință, în detrimentul său, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din Contract.

Concluzionând cele constatate și analizate, instanța de judecată conchide asupra caracterului întemeiat al cererii de chemare în judecată a reclamantei CNPF pârâtei OCN”Credit Auto”SRL, intervenient accesoriu Ana Cucer privind constatarea nulității clauzelor contractuale, încheiate cu Cucer Ana.

Acțiunea reclamantei CNPF în partea obligării tuturor organizațiilor de creditare nebancară să excludă din contractele existențe, clauze care comportă același sens ca și clauzele, nulitatea cărora este constatată în speță, precum și să nu le utilizeze în alte contracte care urmează a fi încheiate cu consumatorii, urmează a fi respinsă ca fiind contrară principiilor fundamentale ale dreptului la un proces echitabil, care nu permite instanței de judecată să instituie obligații în sarcina unor terți care nu au avut calitate procesuală de pârât și nu au avut posibilitatea să-și apere interesele sale în cadrul unui proces judiciar contradictoriu, cu respectarea garanțiilor sale legale și procesuale.

În conformitate cu prevederile art.art.94, 96, 238-241, 255 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Acțiunea reclamantei Comisia Națională a Pieței Financiare împotriva pârâtei OCN”Credit Auto”SRL, intervenient accesoriu Ana Cucer privind constatarea nulității clauzelor contractuale, se admite parțial.

Se constată nulitatea următoarelor clauze abuzive din contractul de credit cu dobândă nr.***** din *****, semnat între OCN”Credit Auto”SRL și Ana Cucer:

Pct.1.11, potrivit căruia: ”*Debitorul nu va contracta alte credite și/sau împrumuturi de la*

persoane fizice și/sau juridice fără acordul prealabil în scris al Creditorului";

Pct.1.12, potrivit căruia: "*Debitorul nu va înstrăina bunurile din proprietatea sa fără informarea prealabilă a Creditorului*";

Pct.4.4, potrivit căruia: "*Mărimea dobânzii, stabilită în pct.1.7 din prezentul contract, poate fi modificată de către Creditor în funcție de rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei, rata inflației, evoluția pieței financiar bancare și nebancare. Debitorul va fi notificat în scris despre modificare cu cel puțin 10(zece) zile calendaristice înainte de modificare*".

Pct.4.5, potrivit căruia: "*Debitorul este obligat în cadrul termenului indicat mai sus, să semneze cu Creditorul un acord adițional în acest sens, cu punerea în aplicare a noii dobânzi din data indicată în acordul adițional. În cazul în care Debitorul nu este de acord cu noua dobândă, acesta, până la expirarea termenului specificat mai sus, va restitui întregul sold al creditului și va achita dobânda calculată până la data restituirii și alte plăți datorate. În cazul în care la expirarea termenului specificat mai sus, Debitorul nu a restituit plățile datorate conform prezentului Contract și nici nu a semnat acordul adițional privind modificarea dobânzii, Creditorul, fără a fi prejudiciate alte drepturi ale acestuia conform legii, declară rezoluțiunea prezentului contract*";

Pct.6.3, potrivit căruia: "*Plata de către Debitor a penalității nu lipsește Creditorul de dreptul de a cere de la Debitor repararea prejudiciilor: atât a prejudiciului efectiv, cât și a venitului ratat, în legătură cu încălcarea de către acesta a condițiilor contractuale*";

Pct.8.1 lit.g), potrivit căruia: "*Debitorul este obligat: fără acordul Creditorului (...) să nu înstrăineze bunurile sale cu valoare mai mică de 30% din soldul creditului";*

Pct.11.2, potrivit căruia: "*În cazul în care, Debitorul, după semnarea prezentului Contract, nu va ridica creditul solicitat, Creditorul este în drept la rezoluțiunea prezentului contract fără a fi obligat să restituie Debitorului comisionul unic de acordare achitat de către debitor prin semnarea prezentului contract*";

Se constată nulitatea următoarelor clauze ilegale din contractul de credit cu dobândă nr.***** din data de *****, semnat între OCN"Credit Auto"SRL și Ana Cucer:

Pct.1.6 și 3.4, potrivit căruia: "*Comisionul pentru eliberarea creditului în mărime de 2% din valoarea totală a creditului și achitat de către Debitor la data acordării creditului din surse proprii sau este reținut de Creditor din suma creditului indicat în pct.1.1, fapt pentru care Debitorul își exprimă acordul. Comisionul pentru eliberarea creditului este nerambursabil", și, respectiv, "Creditorul va elibera creditul după plata de către Debitor a comisionului unic nerambursabil indicat la pct.1.6 din prezentul contract și după constituirea garanțiilor prevăzute în pct.1.9 al prezentului contract*";

Pct.5.1, potrivit căruia: "*În cazul renegocierii/prelungirii creditului, Debitorul va achita Creditorului, la data renegocierii/prelungirii, un comision în mărime de 100 euro din valoarea creditului, la data renegocierii/prelungirii*";

Pct.7.5, potrivit căruia: "*În cazul efectuării plăților anticipate, fără închiderea totală a creditului, Debitorul va achita un comision ce constituie două dobânzi în avans, conform Anexei nr.1 la prezentul contract*";

Se obligă OCN"Credit Auto"SRL să excludă clauzele contractuale nulitatea cărora a fost constatată prin prezentul act judecătoresc de dispoziție, din contractele cu același obiect, încheiate cu alți consumatori și se interzice OCN"Credit Auto" să includă clauzele contractuale nulitatea cărora a fost constatată prin prezentul act judecătoresc de dispoziție în alte contracte care vor fi încheiate cu consumatorii.

Acțiunea reclamantei Comisia Națională a Pieței Financiare în partea obligării

organizațiilor de creditare nebancară să excludă din contractele existente, clauze care comportă același sens ca și clauzele, nulitatea cărora a fost constatată prin prezentul act judecătoresc de dispoziție, precum și să nu le utilizeze în alte contracte care urmează a fi încheiate cu consumatorii, se respinge.

Se încasează de la pârâta OCN"Credit Auto"SRL în folosul reclamantei Comisia Națională a Pieței Financiare suma de 200(două sute) lei, cu titlu de taxă de stat.

În temeiul art.255 Cod de procedură civilă, se stabilește termen pentru executarea benevolă a prezentei hotărâri judecătorești, de cel mult 15 zile de la rămânerea definitivă. Se explică că, după expirarea termenului de executare benevolă, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Judecător Liudmila Holevițcaia